

UNIVERSUL ȘCOLII

- *Editorial*
- *Evenimente din viața școlii*
- *Opinii*
- *Didactica*
- *Proiecte educaționale*
- *Edi*
- *Noutăți editoriale*
- *Diverse*
- *Informații utile*

EDITURA UNIVERSUL ȘCOLII

a CASEI CORPULUI DIDACTIC ALBA

Alba Iulia, Str. G. Bethlen nr. 7, Cod 510009

Tel. 0258/826147, Fax. 0258/833101

Web: www.ccdab.ro,E-mail: office@ccdab.ro**Director:****Prof. Dărămuș Eugenia Marcela****Redactor șef:** prof. Oros Ligia Elena**Redactori:** prof. Crișan Monica, prof. Popa Ramona Claudia, prof. Nandrea Maria, doc. Cutean Irina**Colaboratori:** insp. gen. prof. Sandu Cornel
conf. univ. dr. Panaite Ovidiu**Tehnoredactare:** aj. analist programator
Popa Ioan**Corectura:** Prof. Nandrea Maria

© Autorii, conform legislației în vigoare, răspund în fața legii, în ceea ce privește plagiatul sau orice altă formă de atingere a dreptului de autor.

SUMAR

Emoție de Paști - Prof. Văcariu Ileana	2
Calculul datei Paștilor – Prof. Bălănoiu Georgiana-Maria	2
First step to literacy- proiect eTwinig de succes – Prof. Huștiuc Nicoleta	6
Mobilitate Erasmus + la Alba Iulia – Prof. Rusu Sofica	7
Metodă activă de predare-învățare într-o abordare interdisciplinară - ciorchinele – Prof. Basarabă Mihaela	14
Rolul instrumentelor și tehnologiilor de învățare digitală în implicarea activă a elevilor în învățare – Prof. inv. primar Ispas Lavinia	19
Educație fără discriminare - Prof. Lașiță Doina	20
Scurtă abordare a conceptului de strategie didactică – Prof. inv. primar Mărginean Sorina-Cristina	22
Schimb cultural internațional între Colegiul Național „Horea, Cloșca și Crișan” Alba Iulia și Universitatea „Cote D’Azur” din Nisa – Prof. Marincaș Marinela Adriana	23
Procesul de predare învățare evaluare în context blended-learning – Prof. Pașca Adriana	24
Dascălul de religie în context european – Prof. Sgubea Luminița	26
Analiza și interpretarea hărții istorice – Prof. Teompa Aviu Ștefan	28
Particularitățile ale generației Z și implicațiile asupra învățării școlare – Prof. Todea Simona	29
Parteneriat educațional între grădiniță și biserică „Un strop de credință” – exemple de bune practici – Prof. inv. preșcolar Bîte Aniela Ioana	33
Educația născută în spiritul Școlilor Blajului (II) – Prof. Poptelecan Călin	37

EMOȚIE DE PAȘTI

Prof. Văcariu Ileana, Școala Gimnazială „Ion Agârbiceanu” Alba Iulia

Deși anul acesta se vor împlini trei decenii de când am intrat prima dată într-o sală de clasă din postura celui de la catedră, emoțiile sunt la fel de puternice în preajma sărbătorilor, gândindu-mă la dragostea nemărginită, pe care e de preferat să o oferim nu doar ocazional, cum se întâmplă în preajma acestora, căci fiind mereu cu sufletul deschis, vom dăinui în fericire și dreptate.

Involuntar, cu finalul unui alt modul școlar simt o tristețe știind că urmează ultimul din anul acesta școlar, când despărțirea de elevii cărora le-am dedicat întregul meu efort e inevitabilă și până-n toamna viitoare când ne vom reîntâlni nu îmi vor mai zâmbi sau supăra cu șotiile lor sau cu faptul că vin fără lecțiile învățate și temele nerezolvate.

Toată această tristețe îmi este alungată de florile care au revenit la viață după o iarnă crudă, când o dată cu venirea primăverii bucuria copiilor este de neimaginat prin venirea vacanței de Paște, când toți primim o mică pauză de la toate evenimentele stresante din viața noastră.

Paștile se apropie învăluindu-mă cu aceeași sensibilitate, iar tradiția Iepurașului de Paște ajuns un simbol foarte îndrăgit al acestei sărbători creștine, aduce zâmbete pe chipurile copiilor de pretutindeni.

Această perioadă plină de magie ne aduce mai aproape de familie și de religie, când cel de lângă tine mai înstărit sau mai sărman să simtă bucuria de a fi și de a trăi.

Am sentimentul că orice copil și-ar dori ca în aceste clipe speciale, când întreaga ființă sărbătorește Învierea Domnului Iisus Hristos, să aibă o familie și să se trezească ademenit de mirosul cozonacilor aburinzi sau de miresmelor prăjiturilor și bunătăților ademenitoare de tot felul și iepurașul să le aducă daruri.

În anii copilăriei, această perioadă îmi aducea în suflet o emoție deosebită, emoție pe care o retrăiesc de-atunci în fiecare an cu mare intensitate și privind în sufletele elevilor mei și împărtășind împreună bucuria apropierei acestei sfinte sărbători a întregii creștinătăți.

Pentru toată dragostea nemărginită pe care ca dascăl le-o ofer, am sentimentul totodată că întreaga lor ființă le este învăluită de aceeași imensă bucurie, gândindu-se la multele daruri pe care urmează să le primească.

Cred că acum mai mult ca oricând a fi aproape de semenii tăi oferind daruri, înțelegând suferința altora sau implicându-mă în acțiuni caritabile pot răsplăti puțin din dragostea pe care Cel ceresc ne-o poartă !

O sărbătoare minunată ! Hristos a înviat !

CALCULUL DATEI PAȘTILOR

Prof. Bălănoiu Georgiana-Maria, Școala Gimnazială Novaci, jud. Gorj

Data Paștilor este, conform [primului conciliu de la Niceea](#), „prima duminică după prima [lună plină](#) care cade după sau de [echinocțiul de primăvară](#).” În vreme ce [Biserica Romei](#) și Bisericele Protestante iau în considerare echinocțiul real de primăvară, bisericile ortodoxe și greco-catolice pornesc calculul de la ziua de 3 aprilie, socotită drept echinocțiu (21 martie pe stil vechi).

În Bisericele Ortodoxe echinocțiul de primăvară este fixat pe 21 martie în [calendarul iulian](#) (care este ziua de 3 aprilie în [calendarul gregorian](#)), în timp ce Biserica Romano-

Catolică și cele protestante iau în considerare [echinocțiul real de primăvară](#). Din această cauză data Paștilor în Biserica Ortodoxă nu poate fi mai devreme de 4 aprilie, iar în Biserica Romano-Catolică mai devreme de 22 martie (vezi tabelul).

Această diferență duce, în plus, la o anumită periodicitate în diferența dintre zilele Paștilor. Specific, după 2 sau 4 ani în care diferența este 0-1 săptămâni, urmează un singur an în care diferența este de 4 sau 5 săptămâni (de exemplu în 2013, [2016](#), [2021](#) etc.). Aceasta se datorează faptului că, în acești ani, luna plină care cade după 3 aprilie este diferită de luna plină care cade după 21 martie. Dacă Bisericele ar folosi același ciclu lunar, diferența dintre echinocții ar duce la o diferență în ziua Paștilor de 0 sau de 4 săptămâni.

Pascalie este lista oficială bisericească care anunță data serbării Paștilor, pe mai mulți ani. Stabilirea datei serbării Sfințelor Paști se stabilea după o serie de calcule astronomice, întocmite de către Biserica din Alexandria, și se comunica tuturor Bisericilor, prin „epistole pascale”. Aceste date erau consemnate în acte numite „Pascalii”. Încă din cele mai vechi timpuri oamenii au calculat timpul, însemnând evenimentele mai importante. Calendarul este sistemul de măsurare a timpului, care indică durata și subdiviziunile lui, întemeiat pe mișcarea astrilor (soarele și luna) pe bolta cerească.

În anul 46 î.Hr., împăratul roman Caius Iulius Caesar a mers în Alexandria, unde a discutat cu astronomii egipteni, între care se afla și Sosigenes. La cererea împăratului, Sosigenes a calculat și a aflat o formulă optimă de măsurare a timpului, care a dus la reforma calendarului roman, pe care împăratul l-a introdus în tot Imperiul, sub numele de „calendarul Iulian”. Deoarece anul tropic a fost calculat ca având 365 zile și 6 ore, Sosigenes a hotărât ca anul civil să aibă doar 365 de zile, iar cele 6 ore să se omită, până la patru ani, când trebuie adăugată o zi; fiecare al patrulea an devenea an bisect, adică avea 366 de zile.

Calendarul întocmit de Sosigenes a fost preluat și de creștini, care l-au adaptat scopurilor religioase. Astfel, ei au introdus în el sărbătorile creștine și au împărțit lunile în grupe de câte șapte zile, după modelul calendarului iudaic, înlocuind astfel grupele de opt zile din vechiul calendar roman. Calendarul iulian a fost admis de Biserică în anul 325, în Sinodul de la Niceea.

În anul 325 î.Chr., împăratul roman Constantin a convocat un conciliu ecumenic la Niceea, în Asia Mică, iar una din problemele dezbătute a fost aceea a găsirii unor reguli unice pentru toate bisericile creștine pentru calcularea datei Paștilor.

Conciliul de la Niceea a stabilit următoarele reglementări:

- Paștile se sărbătoresc într-o zi de duminică,
- Această duminică trebuie să fie după a 14-a zi a lunii pascale, astfel încât dacă a 14-a zi a lunii pascale cade duminică atunci sărbătoarea Paștilor va fi celebrată în duminica următoare,
- Luna pascală este aceea în care a 14-a zi cade la data echinocțiului de primăvară sau este succesivă zilei echinocțiului,
- Echinocțiul de primăvară este fixat la 21 martie.

Deoarece creștinismul era considerat „sectă iudaică”, creștinii s-au distanțat foarte devreme de cultul iudaic din Templu. Astfel, pentru a se evita o eventuală confuzie între Paștile creștin și Paștile iudaice, Biserica a formulat reguli precise, după care să se calculeze și să se stabilească data serbării Paștilor. Cercetând cu atenție Tradiția Apostolică, calendarul iudaic și calendarul astronomic (iulian), în vederea hotărârii datei serbării Paștilor s-a ținut seama de mărturiile consemnate în Sfintele Evanghelii, de data serbării Paștelui iudaic, de începutul primăverii (echinocțiul de primăvară) și de zilele cu lună plină, de după acesta.

Până la Sinodul I Ecumenic (Niceea, 325) se mai întocmiseră calcule astronomice cu privire la data prăznirii Sfințelor Paști. Sfântul Ipolit al Romei (+235) a întocmit prima Pascalie cunoscută în Biserica Ortodoxă, mai întâi pentru 16 ani, iar, mai apoi, pentru 12 ani. În vremea Sinodului de la Niceea, în Roma se folosea o Pascalie întocmită pe 84 de ani, iar în Alexandria se folosea o Pascalie întocmită pe 19 ani.

În realitate bisericile creștine nu folosesc exact regulile de la Niceea, ci calculează data Paștilor folosind un calendar al Lunii perpetuu care se bazează pe o Lună medie fictivă. Luna plină bisericească nu este aceeași cu Luna plină reală, între ele putând exista diferențe de o zi sau două. Calendarul iulian are însă și o imperfecțiune: anul este mai lung cu 11 minute și 14 secunde decât anul solar. Acumularea acestor minute suplimentare a determinat decalaje între anul civil și cel solar, ajungându-se ca în secolul al XVI-lea să existe o diferență de 10 zile între calendarul oficial și cel astronomic. Astfel, adevăratul echinocțiu de primăvară se petrecea la 11 martie dar după calendarul oficial era fixat la 21 martie. Pentru a evita apariția altor diferențe în viitor, s-a decis ca o dată la 400 de ani să fie eliminate 3 zile din calendar prin scurtarea cu câte o zi a trei dintre anii bisecți seculari. Astfel, anii 1700, 1800 și 1900 au avut doar 365 de zile, anul 2000 a avut 366 de zile, iar anii 2100, 2200 și 2300 vor avea tot numai 365 de zile.

Noul calendar a fost adoptat prin *bula papală Inter gravissimas* dată de Grigore al XIII-lea la 24 februarie 1582. Autorul noului sistem a fost astronomul și fizicianul napolitan Aloysius Lilius (Luigi Lilio Ghiraldi) iar calculele amănunțite și verificările care au permis implementarea au fost efectuate de matematicianul german Christopher Clavius.

Pe baza noului calendar, Clavius a elaborat o metodă ingenioasă de calculare a datei Paștilor și a celorlalte sărbători mobile. Metoda se bazează pe folosirea unor tabele independente de tabelele astronomice, deci și de fenomenele cerești curente. În acest fel data Paștilor a putut fi calculată evitând eventualele greșeli umane.

Calendarul *Gregorian* a fost adoptat de la emiterea bulei lui Grigore al XIII-lea de toate țările catolice, iar după anul 1700 a fost introdus și în țările protestante. Biserica ortodoxă a continuat să folosească calendarul iulian, numit și *pe stil vechi*, până în a treia decadă a secolului XX.

Parlamentul României a votat trecerea la calendarul pe stil nou, *Gregorian*, în 1919, iar măsura a fost aplicată abia în 1924 datorită opoziției bisericii ortodoxe. Astăzi *calendarul iulian* mai este folosit în câteva mănăstiri din Rusia, la Muntele Athos și de biserica ortodoxă de la Ierusalim.

Stabilirea corectă a datei Paștilor s-a dovedit a fi problemă serioasă, iar mai mulți matematicieni importanți au propus rezolvări prin care data Paștilor să fie obținută printr-o formulă. Dintre soluțiile matematice date o vom prezenta pe aceea a lui C. F. Gauss. Între anii 1796-1814, Gauss a ținut un jurnal matematic, publicat în germană sub numele de *Mathematische Tagerbuch*, în care își nota principalele activități științifice.

Metoda propusă de Gauss poate fi rezumată astfel:

Fie A anul pentru care se calculează data Paștilor. Se definesc numerele a, b, c, d și e în funcție de A și de două numere auxiliare M și N ,

$$a = A - \left\lfloor \frac{A}{19} \right\rfloor, \quad b = A - \left\lfloor \frac{A}{4} \right\rfloor, \quad c = A - \left\lfloor \frac{A}{7} \right\rfloor, \quad d = 19a + M - \left\lfloor \frac{19a + M}{30} \right\rfloor,$$

$$e = 2b + 4c + 6d + N - \left\lfloor \frac{2b + 4c + 6d + N}{7} \right\rfloor, \quad \text{unde } M = 15, N = 6 \text{ pentru calendarul iulian,}$$

iar pentru cel *Gregorian*:

Perioada	M	N
1800 – 1899	23	4
1900 – 1999	24	5
2000 - 2099	24	5

Atunci **data Paștilor**, după Biserica Romano-Catolică este:

$22 + d + e$ Martie, dacă $22 + d + e \leq 31$ (echivalent cu $d + e \leq 9$) sau
 $d + e - 9$ Aprilie, dacă $22 + d + e > 31$, (echivalent cu $d + e > 9$).

În dorința de a menține unitatea bisericească, comisia a hotărât următoarele: valoarea calendarului pentru Biserica Ortodoxă se determină mai întâi de toate prin poziția acestuia

față de data serbării Sfințelor Paști; această sărbătoare trebuie să se facă pe bază de temeieri biblice și în conformitate cu hotărârile sobornicești (Sinoadele Ecumenice) pretutindenea, în același timp, într-o zi de duminică și nu în aceeași zi cu Paștele iudaic.

Data serbării Paștilor, de la anul 1961, până la anul 2110:
(după vechea Pascale, pe stil nou)

1961 - 09 aprilie	1971 - 18 aprilie	1981 - 26 aprilie
1962 - 29 aprilie	1972 - 09 aprilie	1982 - 18 aprilie
1963 - 14 aprilie	1973 - 29 aprilie	1983 - 08 mai
1964 - 03 mai	1974 - 14 aprilie	1984 - 22 aprilie
1965 - 25 aprilie	1975 - 04 mai	1985 - 14 aprilie
1966 - 10 aprilie	1976 - 25 aprilie	1986 - 04 mai
1967 - 30 aprilie	1977 - 10 aprilie	1987 - 19 aprilie
1968 - 21 aprilie	1978 - 30 aprilie	1988 - 10 aprilie
1969 - 13 aprilie	1979 - 22 aprilie	1989 - 30 aprilie
1970 - 26 aprilie	1980 - 06 aprilie	1990 - 15 aprilie
1991 - 07 aprilie	2001 - 15 aprilie	2011 - 24 aprilie
1992 - 26 aprilie	2002 - 05 mai	2012 - 15 aprilie
1993 - 18 aprilie	2003 - 27 aprilie	2013 - 05 mai
1994 - 01 mai	2004 - 11 aprilie	2014 - 20 aprilie
1995 - 23 aprilie	2005 - 01 mai	2015 - 12 aprilie
1996 - 14 aprilie	2006 - 23 aprilie	2016 - 01 mai
1997 - 27 aprilie	2007 - 08 aprilie	2017 - 16 aprilie
1998 - 19 aprilie	2008 - 27 aprilie	2018 - 08 aprilie
1999 - 11 aprilie	2009 - 19 aprilie	2019 - 28 aprilie
2000 - 30 aprilie	2010 - 04 aprilie	2020 - 19 aprilie
2021 - 02 mai	2031 - 13 aprilie	2041 - 21 aprilie
2022 - 24 aprilie	2032 - 02 mai	2042 - 13 aprilie
2023 - 16 aprilie	2033 - 24 aprilie	2043 - 03 mai
2024 - 05 mai	2034 - 09 aprilie	2044 - 24 aprilie
2025 - 20 aprilie	2035 - 29 aprilie	2045 - 09 aprilie
2026 - 12 aprilie	2036 - 20 aprilie	2046 - 29 aprilie
2027 - 02 mai	2037 - 05 aprilie	2047 - 21 aprilie
2028 - 16 aprilie	2038 - 25 aprilie	2048 - 05 aprilie
2029 - 08 aprilie	2039 - 17 aprilie	2049 - 25 aprilie
2030 - 28 aprilie	2040 - 06 mai	2050 - 17 aprilie
2051 - 07 mai	2061 - 10 aprilie	2071 - 19 aprilie
2052 - 21 aprilie	2062 - 30 aprilie	2072 - 10 aprilie
2053 - 13 aprilie	2063 - 22 aprilie	2073 - 30 aprilie
2054 - 03 mai	2064 - 13 aprilie	2074 - 22 aprilie
2055 - 18 aprilie	2065 - 26 aprilie	2075 - 07 aprilie
2056 - 09 aprilie	2066 - 18 aprilie	2076 - 26 aprilie
2057 - 29 aprilie	2067 - 10 aprilie	2077 - 18 aprilie
2058 - 14 aprilie	2068 - 29 aprilie	2078 - 08 mai
2059 - 04 mai	2069 - 14 aprilie	2079 - 23 aprilie
2060 - 25 aprilie	2070 - 04 mai	2080 - 14 aprilie

2081 - 04 mai	2091 - 08 aprilie	2101 - 23 aprilie
2082 - 19 aprilie	2092 - 27 aprilie	2102 - 08 aprilie
2083 - 11 aprilie	2093 - 19 aprilie	2103 - 28 aprilie
2084 - 30 aprilie	2094 - 11 aprilie	2104 - 19 aprilie
2085 - 15 aprilie	2095 - 24 aprilie	2105 - 04 aprilie
2086 - 07 aprilie	2096 - 15 aprilie	2106 - 24 aprilie
2087 - 27 aprilie	2097 - 05 mai	2107 - 16 aprilie
2088 - 18 aprilie	2098 - 27 aprilie	2108 - 05 mai
2089 - 01 mai	2099 - 12 aprilie	2109 - 20 aprilie
2090 - 23 aprilie	2100 - 01 mai	2110 - 12 aprilie

Bibliografie

- 1). https://ro.wikipedia.org/wiki/Calculul_datei_de_Pa%C8%99te
- 2). Colecția *Didactica matematică*
- 3). N. Kamp, *La date des Pâques*, Ed. Presse Orthodoxe, vol. 56, 46-52 (1953)

FIRST STEP TO LITERACY-PROIECT ETWINING DE SUCCES

Prof. Huștiuc Nicoletta, Prof. Olar Daniela, Școala Gimnazială Nr. 3 Cugir

În acest an școlar Grădinița Vinerea a participat, ca în fiecare an, la proiecte eTwinning, dintre care unul destul de greu a fost „First step to literacy”, unde am fost parteneri fondatori alături de Turcia, cu care am lucrat și anul trecut. Deoarece colaborarea a fost foarte bună, am reușit să continuăm și pe această temă.

În fiecare lună am avut câte o temă anume legată de literație. A fost ales logo-ul proiectului, fiecare partener propunând câte un logo, apoi s-a realizat activitatea de votare a logo-ului, folosind mentimeter. În comunicarea cu partenerii s-au folosit grupurile de whatsapp și facebook, deoarece platforma nouă a fost multă vreme în mentenanță, însă activitatea s-a desfășurat normal, ca și cum a fost când mergea vechea platformă, de aici lipsind doar întâlnirile online. Totuși am realizat atât întâlniri cu copiii, elevii, la proiect participând grădinițe și școli primare din România, Spania, Turcia, Republica Moldova, Croația.

În fiecare țară participantă la proiect curriculum este diferit, drept pentru care au fost unele activități care ni s-au părut mai grele, în special cele Montessori sau care folosesc pedagogia Regio Emilia, unde sunt necesare materiale anume, pe care noi nu le-am avut, de multe ori a fost necesar să le creăm, dar în toate s-a realizat schimb de experiență și bune practici care au ajutat fiecare cadru didactic să se dezvolte atât personal cât și profesional, îmbunătățindu-și practicile la clasă. A fost realizată fiecare temă lunară, litera decorată a numelui proiectului în limba engleză, apoi realizat material colaborativ, fișe pentru literația timpurie atât în format instrumente web cât și o carte de final, cu fișe colaborative, înregistrată la Biblioteca Națională a României.

Copiii au învățat inițiala majusculă a prenumelui lor și sunetul inițial din diverse cuvinte, vocalele, au participat la diverse jocuri și exerciții cu acestea, au reușit să înțeleagă elementele componente ale unei cărți, să realizeze o carte cu litere și insecte, apoi s-au întâlnit online pe zoom atât în cadrul unor zile anume, ca Ziua Cărții pentru copii cât și la Ziua Internațională a Cititului Împreună, unde am avut invitată o performeră kamishibay din

Japonia, prietenă veche, care le-a spus copiilor o poveste specifică din Japonia. Limba proiectului a fost engleza, copiii reușind să învețe destul de multe cuvinte și expresii și în limba engleză. Au dansat împreună pe Cântecul Vocalelor și au reușit să asambleze împreună litere mari și mici pentru a finaliza cu succes sarcini de joc.

Nu au lipsit despărțirile în silabe, silabe pe bucățele de jetoane, căsuțele silabelor, astfel încât temele proiectului au fost cuprinse în curriculum pentru învățământul preșcolar din România, obținând rezultate surprinzătoare, pentru care mulțumim tuturor partenerilor.

Întâlnirea finală de proiect a fost deasemenea un succes, partenerii reușind să înțeleagă ce mai au de făcut pentru finalizare sarcinilor, apoi, bineînțeles, primirea binemeritată a certificatelor realizate de fondatori ca mulțumire pentru participare.

Chiar dacă a fost un proiect de literație, am participat și la activități de codare de Ziua României, când copiii au colorat literele după codul culorilor sau la Ziua Europei/Ziua eTwinning, când au refăcut traseul Europa cu ajutorul literelor ce compun cuvântul Europa și al exercițiilor grafice pe animale care încep cu fiecare din litera acestui cuvânt.

Îndemnăm toți cititorii revistei să participe la astfel de proiecte minunate, care aduc doar rezultate. Alegeți eTwinning și nu veți regreta.

MOBILITATE ERASMUS+ LA ALBA IULIA- PRIMUL WORKSHOP INTERNAȚIONAL DIN PROIECTUL ETASMUS+ ROBOTIC4HUMNAS (27 MARTIE 2023-1 APRILIE 2023)

(Diseminare Proiect ERASMUS+ RoboTIC4HUMANS, for the acquisition of skills in education and training. Cooperation partnerships in vocational education and training)

Profesor Rusu Sofica, Colegiul Național „Horea, Cloșca și Crișan” Alba Iulia

Colegiul Național „Horea, Cloșca și Crișan” din Alba Iulia este partener strategic în Proiectul Erasmus+ RoboTIC4HUMANS pentru dezvoltarea competențelor profesionale și a cooperării în educație (durata proiectului: 1 septembrie 2022 - 28 februarie 2025). Din proiect fac parte 2 asociații din Franța și 4 licee din patru țări europene: Lycée Général et Technique Chaptal din orașul Saint-Brieuc, Departamentul Côtes d'Armor-Bretania, Frața, liceul din Olsztyn- Polonia, numit în poloneză „V Liceum Ogólnokształcące im.Wspólnej Europy”, liceul din orașul Braga din Portugalia, numit „Agrupamento de Escolas Carlos Amarante” și Colegiul Național „Horea, Cloșca și Crișan” din Alba Iulia. Coordonatorul preoiectului este

Association „Warmie et Mazurie”, o asociație din orașul Saint-Brieuc (departamentul Côtes d’Armor) din Bretania, iar partener în proiect este și Asociația „Les Amis de Constanta”, cu sediul în orașul Plaintel (departamentul Côtes d’Armor), Bretania. Un alt organism implicat în proiect este CIM Cávados (Comunidade Intermunicipal do Cávado), organism public regional, din Portugalia, susținător al școlilor din regiunea Cavado.

Contractul de finanțare are numărul KA220-VET-FOCAD171-15, iar beneficiarii direcți sunt elevii din cele 4 țări partenere, câte un grup format din 10 elevi din fiecare țară. Pe parcursul celor doi ani de proiect, elevii vor asambla și programa roboți Mbot și un braț ERGO în țările lor, în cadrul activităților naționale, apoi, câte 10 elevi din fiecare țară se va deplasa, după un calendar precis, în cei doi ani de proiect, în fiecare din cele 3 țări partenere pentru a efectua schimbul de experiență și a descoperi cultura țărilor partenere.

În luna martie 2023 a avut loc prima mobilitate cu elevii, la Alba Iulia în cadrul primului workshop internațional din proiectul Erasmus+RoboTIC4HUMANS, în perioada 27 martie-2 aprilie. Un grup format din 30 de elevi din cele 3 țări partenere (câte 10 elevi din fiecare țară)- Franța, Polonia, Portugalia- a venit la Alba Iulia, împreună cu profesorii coordonatori și 2 reprezentanți ai Asociației franceze “Warmie & Mazurie” din Saint-Brieuc. Ei au fost primiți la Alba Iulia, la Colegiul Național “Horea, Cloșca și Crișan” de către elevii colegiului, echipa de robotică XEO a liceului și cadrele didactice implicate în implementarea proiectului Erasmus+.

1. Sosirea grupului la Alba Iulia, în Cetatea Alba Carolina, în 26 martie 2023 și întâlnirea cu elevii de la clubul de robotică al Colegiului.

2. Întâmpinarea oficială (Universitatea „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia)

3. Întâmpinarea culturală (la Muzeul „Principia” din Alba Iulia- spectacol de muzică și poezie în limba română, franceză, engleză susținut de elevii Colegiului Național “Horea, Cloșca și Crișan” din Alba Iulia)

4. Vizitarea de către cei 30 de elevi însoțiți de profesorii lor a Colegiului Național „Horea, Cloșca și Crișan” Alba Iulia (primirea elevilor internaționali la liceu și jocuri de cunoaștere – „Hai să ne cunoaștem!”)

5. Schimb de experiență (activitate pe grupe mixte formate din 4 elevi- un elev din România, un elev din Polonia, un elev din Franța, un elev din Portugalia) în sala de sport a Colegiului Național „Horea, Cloșca și Crișan” Alba Iulia, constând în rezolvarea unor sarcini de lucru cu roboții mBot.

6. Vizită în Cetatea Alba Carolina pentru a descoperi cele mai importante obiective turistice din Cetatea Vauban (activitate denumită în programul workshopului „Vânătoarea de comori”)

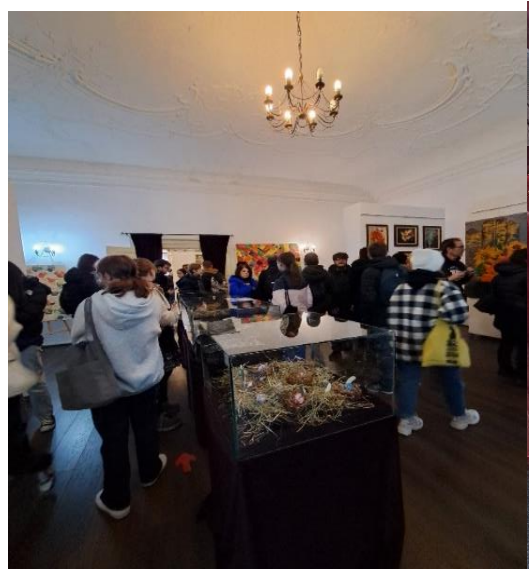

7. Vizită la fabrica de porțelan SC. IPEC SA din Alba Iulia pentru a descoperi roboți industriali

8. Excursie la Deva, la Muzeul Civilizației Dacice și Romane, „Magna Curia” pentru a descoperi tezaurul dacic și alte vestigii din perioada romană (ceramică, podoabe, monede,

etc).

Vizită la Castelul Corvinilor sau castelul Huniazilor din Hunedoara unde elevii din cele 3 țări au explorat cel mai frumos castel medieval din Transilvania, iar după un top recent, unul din cele mai frumoase 10 castele de poveste din Europa. (<https://castelulcorvinilor.ro>).

Elevii au aflat de la ghid că Cetatea Hunedoarei este un monument de un farmec aparte datorat pe de o parte arhitecturii în stil gotic, renașcentist și eclectic, modernă prin prezența unor inovații pe plan militar și civil, iar pe de altă parte, prin legendele care îl animă și azi (Legenda Corbului și Legenda Fântânii) sau prin muzeul din interior. Pictura în frescă (Loggia Matia) datează din a doua jumătate a secolului al XV-lea și este singura pictură de acest gen din Transilvania, iar cele 7 turnuri (Turnul Capistrano, Turnul Pustiu, Turnul Porții de Vest, etc) au avut un rol militar deosebit. Inițiativa transformării Cetății Hunedoarei într-un somptuos castel medieval a aparținut lui Ioan de Hunedoara (1440), arhitectura lui fiind o noutate pentru arhitectura militară a Transilvaniei secolului al XV-lea.

La întoarcerea din excursia de la Deva și Hunedoara, activitățile workshopului s-au încheiat la o cină festivă la restaurantul medieval din inima Cetății Vauban din Alba Iulia, unde elevii din cele 4 țări au petrecut împreună clipe de neuitat într-un decor medieval, savurând preparate culinare românești, atent alese, dar și un desert delicios, un imens tort Erasmus+ decorat cu steagurile celor 4 țări partenere: România-țara gazdă a primului workshop din cele 4, Franța- coordonatoarea proiectului, Polonia și Portugalia.

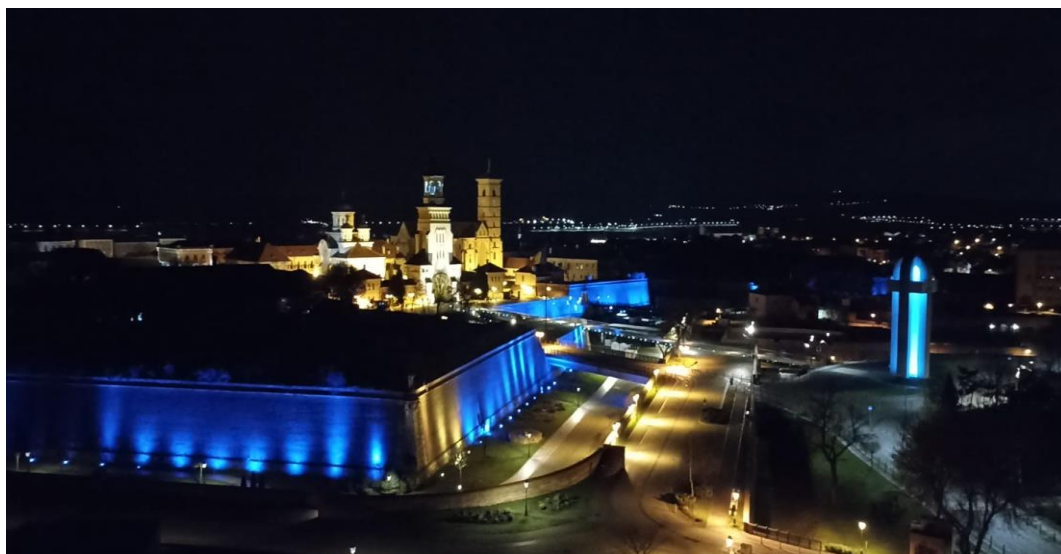
9. Poze de la restaurantul medieval „Pub13” din Cetatea Alba Carolina, de la cina festivă, din 1 aprilie 2023, 2 aprilie dimineața fiind momentul plecării elevilor din Alba Iulia spre aeroportul „Avram Iancu” din Cluj-Napoca.

TORT ERASMUS+ ROBOTIC4HUMANS -MARTIE 2023, ALBA IULIA

10. Plecarea oaspeților (dimineața zilei de 2 aprilie 2023, ora 6/ vedere panoramică de la Hotel “Cetate” unde au fost cazați elevii, profesorii lor, coordonatorii proiectului de la asociația

“Warmie & Mazurie” din Saint-Brieuc, Bretania, Franța).

Bibliografie:

1. <https://castelulcorvinilor.ro/>
2. https://ro.wikipedia.org/wiki/Cetatea_Alba_Carolina
3. https://ro.wikipedia.org/wiki/Magna_Curia
4. <https://www.pub13.ro/>

METODĂ ACTIVĂ DE PREDARE-ÎNVĂȚARE ÎNTR-O ABORDARE INTERDISCIPLINARĂ-CIORCHINELE

Prof. Basarabă Mihaela, Colegiul Economic „Dionisie Pop Marțian” Alba Iulia

Rezumat:

Deși este o variantă mai simplă a brainstorming-ului, **ciorchinele** este o metodă care presupune identificarea unor conexiuni logice între idei, poate fi folosită cu succes atât la începutul unei lecții pentru reactualizarea cunoștințelor predate anterior, cât și în cazul lecțiilor de sinteză, de recapitulare, de sistematizare a cunoștințelor.

Ciorchinele este o tehnică de căutare a căilor de acces spre propriile cunoștințe evidențiind modul de a înțelege o anumită temă, un anumit conținut.

Ciorchinele reprezintă o tehnică eficientă de predare și învățare care încurajează elevii să gândească liber și deschis. Am încercat să las elevii să găsească și metode noi de reprezentare a funcțiilor folosindu-se de tehnica de calcul predată la orele de TIC și să compare rezultatele lor cu cele afișate de calculator.

Metoda ciorchinelui funcționează după următoarele *etape*:

1. Se scrie un cuvânt / temă (care urmează a fi cercetat) în mijlocul tablei sau a unei foi de hârtie.
2. Elevii vor fi solicitați să-și noteze toate ideile, sintagmele sau cunoștințele pe care le au în minte în legătură cu tema respectivă, în jurul cuvântului din centru, trăgându-se linii între acestea și cuvântul inițial.
3. În timp ce le vin în minte idei noi și le notează prin cuvintele respective, elevii vor trage linii între toate ideile care par a fi conectate.

4. Activitatea se oprește când se epuizează toate ideile sau când s-a atins limita de timp acordată.

Există câteva **reguli** ce trebuie respectate în utilizarea tehnicii ciorchinelui:

- Scrieți tot ce vă trece prin minte referitor la tema / problema pusă în discuție.
- Nu judecați / evaluați ideile produse, ci doar notațiile.
- Nu vă opriți până nu epuizați toate ideile care vă vin în minte sau până nu expiră timpul alocat; dacă ideile refuză să vină insistați și zăboviți asupra temei până ce vor apărea unele idei.
- Lăsați să apară cât mai multe și mai variate conexiuni între idei; nu limitați nici numărul ideilor, nici fluxul legăturilor dintre acestea.

Avantajele acestei tehnici de învățare sunt:

- În etapa de reflecție vom utiliza „ciorchinele revizuit” în care elevii vor fi ghidați prin intermediul unor întrebări, în gruparea informațiilor în funcție de anumite criterii.
- Prin această metodă se fixează mai bine ideile și se structurează informațiile facilitându-se reținerea și înțelegerea acestora.
- Adesea poate rezulta un „ciorchine” cu mai mulți „sateliți”.

Exemplu: *Aplicarea metodei ciorchinelui la recapitularea unității de învățare – Funcții – clasa a X-a (a se vedea Anexa 1) în laboratorul de informatică.*

Utilizarea acestor metode antrenează elevii într-o continuă participare și colaborare, crește motivarea intrinsecă deoarece li se solicită să descopere fapte, să aducă argumente pro și contra. Lucrul în echipă dezvoltă atitudinea de toleranță față de ceilalți și sunt eliminate motivele de stres iar emoțiile se atenuează.

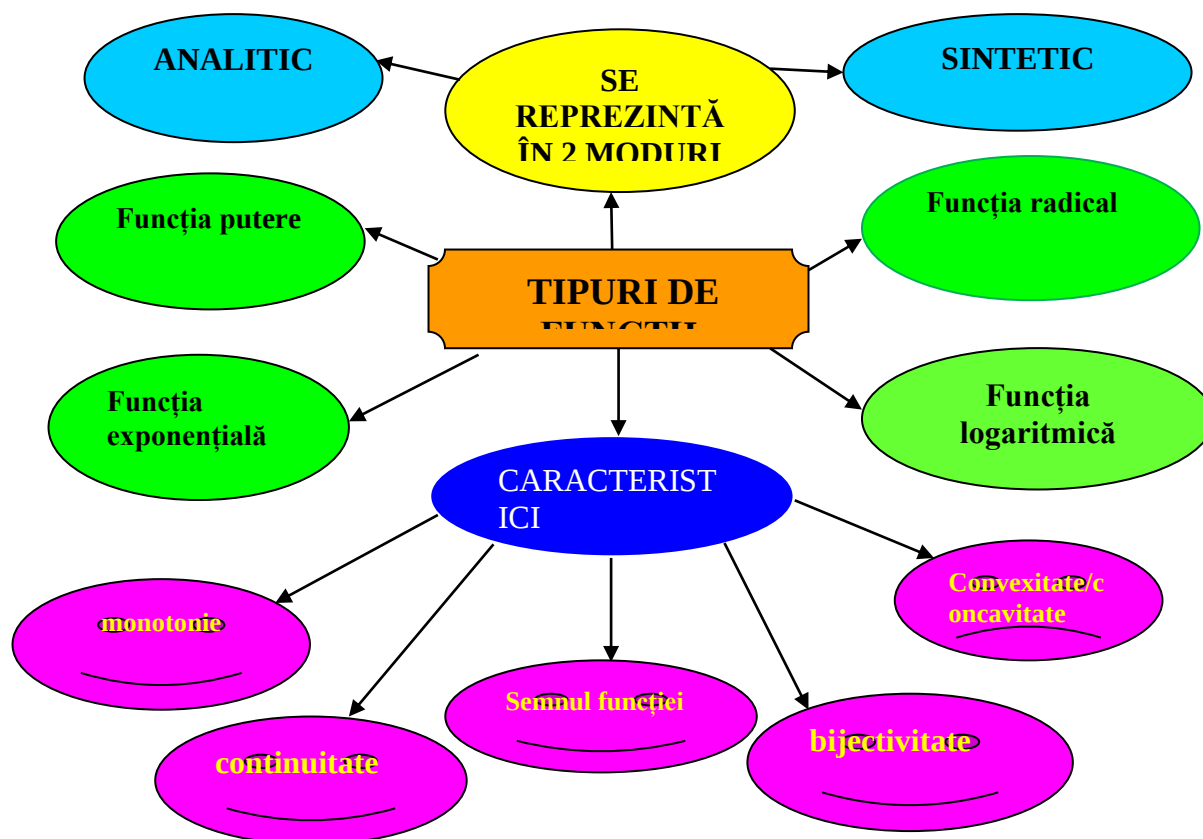
Pot susține cu convingere că beneficiarii învățământului centrat pe elev sunt elevii deoarece, așa cum spune „crezul instruirii active”: **„Ce aud-uit; Ce aud și văd - îmi amintesc puțin; Ce aud, văd și întreb - încep să înțeleg; Ce aud, văd, întreb și exersiez - îmi însușesc și deprind; Ceea ce pun în practică învăț cu adevărat”.**

Recapitularea noțiunilor teoretice se va face urmărind o prezentare Power Point realizată de profesor. Li se va adresa elevilor întrebări pentru realizarea pe tablă a schemei (ciorchinele) cu tipurile de funcții învățate. Fiecare pereche va începe ciorchinele pe tema scrisă pe foaie. Apoi, se constituie echipele care vor fi așezate la computer și vor realiza sarcinile aflate în Anexa 2 iar apoi se va completa ciorchinele descoperind asemănările și deosebirile între două funcții.

După vizualizarea prezentării ppt și îndeplinirea sarcinilor din Anexa 2, elevii împreună cu profesorul discută și completează Anexa 3 și **„Scrie tot ce știi despre funcția...”**.

- Perechea 1- Funcția putere cu exponent par;
- Perechea 1'- Funcția putere cu exponent impar
- Perechea 2 -Funcția radical de ordin par;
- Perechea 2'- Funcția radical de ordin impar
- Perechea 3 -Funcția exponențială cu baza subunitară;
- Perechea 3'- Funcția exponențială cu baza supraunitară
- Perechea 4 - Funcția logaritmică cu baza subunitară;
- Perechea 4'- Funcția logaritmică cu baza supraunitară.

Anexa 1

Anexa 2

FIȘĂ DE APLICAȚII Pentru toate echipele cerințele sunt aceleași, și anume:

- 1) Pentru fiecare funcție dată:
 - a) Calculați valorile funcției și completați tabelul dat;
 - b) Trasați graficul funcției în EXCEL;
 - c) Identificați din tabel și precizați coordonatele punctelor de intersecție ale graficului cu axele de coordonate;
 - d) Studiați semnul și monotonia funcției.
- 2) Pentru fiecare funcție dată se va realiza în EXCEL graficul funcției specificându-se cel puțin trei proprietăți ale acesteia.

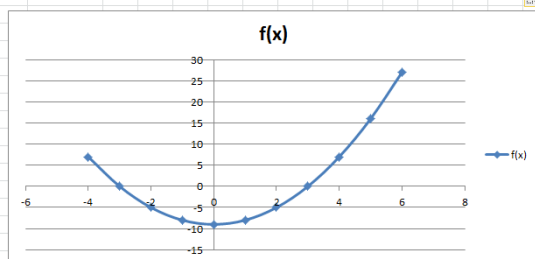
ECHIPA 1- FUNCȚIA PUTERE

1) Se dă funcția

$$f : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}, f(x) = x^2 - 9$$

Funcția utilizată în Excel poate avea o posibilă formă =B1*B1-9

x	-6	-5	-4	-3	-2	-1	0	1	2	3	4	5	6
f(x)	27	16	7	0	-5	-8	-9	-8	-5	0	7	16	27

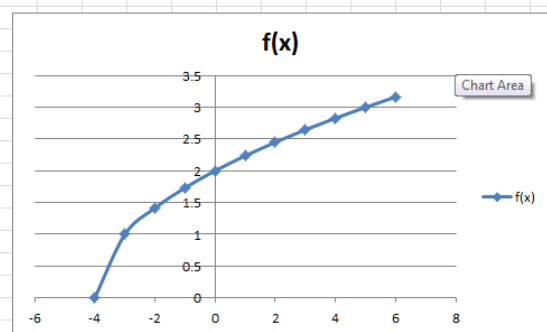
2) $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}, f(x) = x^3 + 8$ Funcția utilizată în Excel poate avea o posibilă formă =POWER(J1,3)+8

ECHIPA 2- FUNCȚIA RADICAL

1) Se dă funcția $f: [-4; +\infty) \rightarrow \mathbb{R}, f(x) = \sqrt{x+4}$

Funcția utilizată în Excel poate avea o posibilă formă =SQRT(B1+4)

x	-4	-3	-2	-1	0	1	2	3	4	5	6
f(x)	1+4	1	1.414	1.732	2	2.236	2.449	2.646	2.828	3	3.162

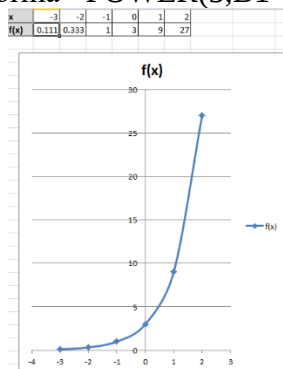

2) $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}, f(x) = \sqrt[3]{x-5}$

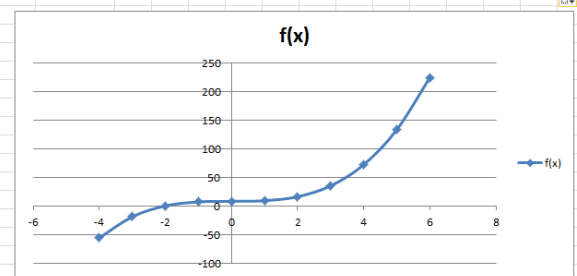
ECHIPA 3- FUNCȚIA EXPONENȚIALĂ

1) Se dă funcția $f: \mathbb{R} \rightarrow (0; +\infty), f(x) = 3^{x+1}$

Funcția utilizată în Excel poate avea o posibilă formă =POWER(3,B1+1)

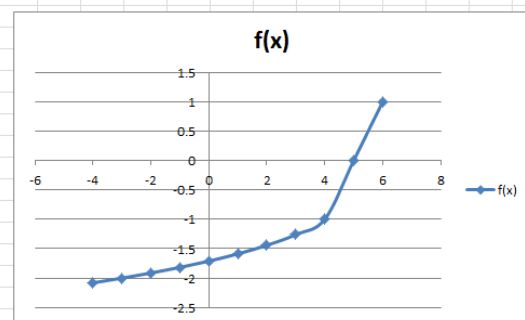

x	-6	-5	-4	-3	-2	-1	0	1	2	3	4	5	6
f(x)	-208	-117	-56	-19	0	7	8	9	16	35	72	133	224

Funcția utilizată în Excel poate avea o posibilă formă =POWER(B1-5,1/3)

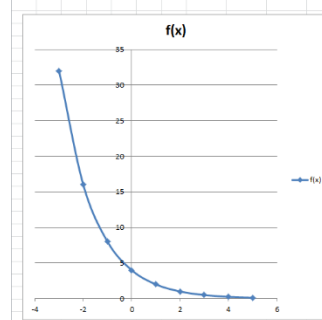
x	-4	-3	-2	-1	0	1	2	3	4	5	6
f(x)	-1/3	-2	-1.91	-1.82	-1.71	-1.59	-1.44	-1.26	-1	0	1

2) $f: \mathbb{R} \rightarrow (0; +\infty), f(x) = \left(\frac{1}{2}\right)^{x-2}$

Funcția utilizată în Excel poate avea o posibilă formă =POWER(1/2,B1-2)

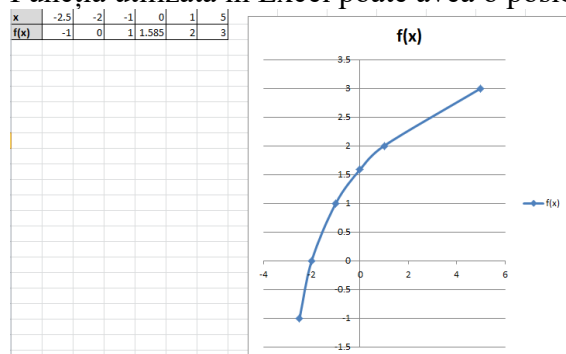
x	-3	-2	-1	0	1	2	3	4	5
f(x)	32	16	8	4	2	1	0.5	0.25	0.125

ECHIPA 4- FUNCȚIA LOGARITMICĂ

Se dă funcția $f: (-3; +\infty) \rightarrow \mathbb{R}$, $f(x) = \log_2(x+3)$

Funcția utilizată în Excel poate avea o posibilă formă =LOG(B1+3,2)

Anexa 3

Funcții	Caracteristici					
	Continuitate	Monotonie		Convexitate		Bijectivitate
		Crescătoare	Descrescătoare	Convexă	Concavă	
$f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}; f(x) = 3x - 5$	X	X				X
$f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}; f(x) = -x^2 + 3x - 1$	X				X	
$f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}; f(x) = 5^x$	X	X		X		X
$f: (0, \infty) \rightarrow \mathbb{R}; f(x) = \log_{\frac{1}{5}} x$	X		X	X		X
$f: \left[\frac{3}{2}, \infty\right) \rightarrow \mathbb{R}; f(x) = x^2 - 3x + 2$	X	X		X		X
$f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}; f(x) = x^3$	X	X				X
$f: [1, \infty) \rightarrow [0, \infty); f(x) = \sqrt{x-1}$	X	X			X	X

BIBLIOGRAFIE

- ✓ Scheau Ioan, *Gândirea critică: metode active de predare-învățare*, Ed. Dacia, Cluj-Napoca, 2004
- ✓ Mircea Ganga, *Matematică-manual pentru clasa a-X-a trunchi comun și curriculum diferențiat*, Editura Mathpress, Ploiești 2006 ;
- ✓ www.Didactic.ro

ROLUL INSTRUMENTELOR ȘI TEHNOLOGIILOR DE ÎNVĂȚARE DIGITAL ÎN IMPLICAREA ACTIVĂ A ELEVILOR ÎN ÎNVĂȚARE

Prof. înv. primar Ispas Lavinia, Liceul cu Program Sportiv, Alba Iulia

Școala contemporană ar trebui să fie pregătită să se adapteze la diverse contexte ale realității, să stârnească emoții, trăiri și atitudini, să construiască caractere, într-un context valoric.

Una din cele mai mari probleme ale învățământului românesc este lipsa de implicare autentică și de angajare a elevilor și motivarea acestora de a participa active la ore. Pentru a crește nivelul de interes și implicare al elevilor în timpul orelor, este necesar ca în curriculumul implementat la clasă să integrăm resurse și instrumente în format digital, prin proiectarea, desfășurarea și evaluarea situațiilor educative asistate de calculator. Astfel, elementele care au funcționat bine în cadrul învățământului on-line, pot fi exemple și sugestii concrete, utile pentru designul situațiilor educative și pot fi integrate cu succes în clasicele lecții pentru îmbunătățirea învățământului tradițional, organizat la școală. Includerea învățării digitale în sălile de clasă poate varia de la utilizarea tabletelor, la utilizarea unor programe și echipamente software elaborate.

Dintre aspectele care ar putea fi integrate în învățarea la școală, s-ar putea număra următoarele:

- a) accent pe motivația mai înaltă a școlarilor și valorificarea inteligențelor lor;
- b) implicarea mai activă a elevilor în organizarea procesului de învățare cu caracter interactiv;
- c) abordarea la clasă, a unor tehnici de predare și învățare, bazate pe instrumente și tehnologii digitale care au dat rezultate în învățarea online;
- d) folosirea de materiale și produse diverse și variate, inclusiv din mediul virtual (Google, YouTube, Zoom, Meet etc.), alături de manuale și ghiduri metodologice;
- e) implicarea mai activă a părinților în acordarea copiilor lor a unui suport logistic și material;
- f) schimbarea stilului de învățare al cadrelor didactice de la cel autoritar, spre unul mai democratic și participativ;
- g) studierea și valorificarea bunelor practici din țară și de peste hotare;
- h) accentul de pus nu atât pe evaluare și notare, cât pe procesul de învățare, propunând elevilor sarcini adaptate nivelului lor intelectual, unele cu caracter diferențiat, etc.

Abordând dintr-o perspectivă pedagogică instrumentele online și resursele în format digital care pot fi utilizate la clasă, putem face o reflecție asupra beneficiilor și limitărilor integrării acestor resurse și tehnologii cu suport digital în învățământul tradițional:

- proiectarea creativă a activităților didactice și dinamizarea lecțiilor, apelându-se la aceste mijloace virtuale, modalități mai interesante, mai atractive și mai cuprinzătoare de prezentare și sistematizare a conținuturilor predate.

- capacitatea de a concepe secvențe ale lecțiilor care să antreneze elevii și să producă reacții autentice din partea acestora;

- creșterea oportunităților de învățare prin sporirea rapidă a schimbului de informații și asimilarea facilă a unor conținuturi noi;

- angajarea afectivă și cognitivă a elevilor;

- plăcerea elevilor de a participa la astfel de lecții, prin înlăturarea monotoniei, prin oferirea de satisfacții, lucru care îi ajută să-și dezvolte răbdarea, o altă abilitate și o însușire a inteligenței emoționale, foarte utilă la adaptarea vieții de adult;

- dezvoltarea unor abilități auto-didactice eficiente de învățare;

- dezvoltarea unor sentimente pozitive de realizare și stăpânire de sine, atunci când deprind noi competențe de a utiliza tehnologia digital;

- creșterea încrederii în sine și a dorinței de a explora și de a descoperi cunoștințe noi;

- dezvoltarea unor abilități de gândire critică, care stau la baza dezvoltării raționamentului analitic;

- sporirea eficienței și productivității activităților de învățare prin utilizarea resurselor online și aplicarea informațiilor atât la școală, cât și acasă, la teme și proiecte;

- implicarea activă a elevilor la lecții, deoarece ei învață un mod angajat, implicat, atractiv și interactiv;

- creșterea motivației școlarilor, încurajarea participării și interesului pentru cunoaștere;

- aprofundarea abilităților (tehnice) de utilizare a computerului, Internetului și aplicațiilor pentru educație, precum și de valorificare optimă a potențialului creativ al acestora în activitățile școlare;

- implicarea profesorilor și părinților la un nivel mai profund, deoarece aceste instrumentele digitale educaționale, cum ar fi platformele sociale, îi ajută pe dascăli să creeze și să administreze grupuri de lucru / comunicare, câștigând astfel foarte mult timp și reușind să răspundă nevoilor fiecărui elev în parte;

- jocurile interactive și de îndemânare sunt instrumente excelente care îi învață pe copii să se disciplineze și să se organizeze, pentru că în astfel de jocuri e nevoie să se respecte regulile și îndrumările pentru a participa.

- productivitatea actului educativ prin comunicare continuă și dinamică, ceea ce nu se poate realiza în totalitate folosind numai metodele tradiționale;

Deoarece învățarea digitală este mult mai interactivă, mai ușor de reținut și asimilat decât vastele manuale, putem afirma cu tărie că digitalizarea reprezintă un context mai eficient, care oferă o viziune mai amplă și activități mult mai atractive și originale decât metodele tradiționale de învățământ. Acest lucru îi ajută pe elevi să se conecteze mai bine cu materialele de studiu, de asemenea, lecțiile în care integrăm și tehnologia digitală oferă bucurie copiilor, precum și numeroase beneficii în ceea ce privește dezvoltarea cognitivă a acestora. Soluțiile digitale de învățare pun accentul pe metode de învățare care sunt activ-participative, constructive, colaborative și presupun angajarea activă a elevilor, ceea ce îi face să se acomodeze la contextual social de după școală.

Prin îmbinarea strategiilor educaționale tradiționale cu instrumente și metode digitale în lecțiile implementate la clasă, îi implicăm activ pe elevi în activitățile desfășurate, îi determinăm să gândească în afara cadrului clasic și rigid de învățare, le stimulăm creativitatea și le oferim sentimentul de încredere în propriile capacități, sporind astfel eficiența și productivitatea procesului educațional.

Bibliografie:

1. Ceobanu, C., Cucos C., Istrate O., Pânișoară O.I., *Educația digitală*, Polirom, Iași, 2020
2. Tatu, A. - *Ghid pentru utilizarea instrumentelor digitale* – CCD, București, 2020
3. Thorne, Kaye. *Blended Learning – How to Integrate Online and Traditional Learning*, Kogan Page Limited, 2013.

EDUCAȚIE FĂRĂ DISCRIMINARE

Prof. Lașiu Doina, Colegiul Național Pedagogic „Regina Maria” Deva

Discriminarea nu este altceva decât încălcarea dreptului la egalitate, iar acest drept este încălcat de cele mai multe ori în școli. Discriminarea se bazează pe o prejudecată care nu este altceva decât o idee preconcepută, greșită, pe care și-a făcut-o un om despre altcineva. Ele sunt lansate de anumiți elevi.

Există mai multe idei care pot duce la discriminare, dar cea mai des întâlnită este ideea diferențelor dintre negrii și albi, numită și rasism. Un copil, la școală poate fi exclus din anumite activități pentru ca este de altă religie, culoare sau de altă etnie. Principalele motive pentru care, în ziua de azi, a crescut discriminarea în rândul elevilor sunt mai multe, dar cea mai des întâlnită situație este aceea când cineva cu handicap este exclus din anumite activități, nu-și poate exprima liber opiniile sau este exclus din anumite cercuri de prieteni.

În cazul unor prejudecați formate de către anumiți elevi, cea mai bună soluție este COMUNICAREA. Prin comunicare se poate stabili dacă afirmațiile făcute cu privire la persoana respectivă sunt adevărate sau sunt doar niște prejudecați. În cazul în care acei oameni sunt de altă religie, etnie, naționalitate sau au vreun handicap, trebuie să li se acorde șansa de a se integra în comunitate.

Situația copiilor rromi este una critică, majoritatea aparținând unor familii extrem de sărace. Mulți dintre ei abandonează școala datorită lipsurilor materiale, iar cei care continuă sunt deseori discriminați față de colegii lor: puși în ultimele bănci ale clasei, tratați cu indiferență, sau, mai rău câteodată, agresați verbal de către copii sau profesori. Educarea adulților (cadrelor didactice) și a copiilor în spiritul toleranței și nonviolentei este esențială.

Integrarea populației rromi continuă la vârsta școlii, o școală careia îi revine ca misiune promovarea printre profesorii și elevii celorlalte naționalități, valorile și cultura elevilor etnici. Trebuie încurajată dorința rromilor de integrare și accentuat că integrarea nu înseamnă pierderea culturii tradiționale. Teama etniei rromi de diversitatea culturală ar trebui să fie înlocuită de interesul mutual și de deschiderea către schimbul de experiențe cu ceilalți.

Înțelegerea mutuală va reduce riscul discriminării și va contribui la crearea de condiții mai bune de învățatură pentru copiii rromi. Condițiile mai bune de învățare vor stimula încrederea de sine a elevilor și vor contribui la reducerea abandonului școlar – o problemă extrem de frecventă între rromi. Din păcate, foarte mulți elevi din ziua de azi nu pot accepta elevi diferiți. Tocmai pentru că nu suntem uniți, această societate se destramă și apare astfel în școli și violența, fie ea verbală sau fizică.

Cum scăpăm de discriminare? Pentru că stereotipurile și prejudecățile sunt o condiție necesară a discriminării, un prim pas ar fi eliberarea de stereotipuri și prejudecați. Dacă este vorba de propriile tale credințe, încearcă să faci o analiză critică a acestora. Caută sursele lor: provin din ceea ce ți-au spus alții (familie, prieteni), din ceva ce ai citit sau auzit, dintr-un eveniment anume? Încearcă să găsești niște contra-exemple, niște excepții de la regulă. Atâta timp cât există măcar o excepție, înseamnă că nu putem aplica un stereotip sau o prejudecată fără a nedreptăți pe cineva. Eliberarea de stereotipuri și prejudecați poate fi facilitată și de interacțiunea cu oameni cât mai diverși, oameni care au altă naționalitate, etnie, religie, orientare sexuală decât tine, sau care au avut experiențe de viață diferite de alte tale. O dată ce vei reuși să cunoști oameni din diferite grupuri, vei constata că multe dintre credințele pe care le aveai în ceea ce-i privește erau false, iar multe dintre temerile tale erau nefondate. Un alt lucru pe care îl poți face este să elimini din vocabularul tău acei termeni care ar putea fi ofensatori pentru anumite grupuri. Câteva exemple de cuvinte pe care ai putea să le scoți din vocabular: „handicapat” (termenul corect este persoană cu dizabilități), „țigan” (are o conotație peiorativă, de aceea se recomandă termenul rom), „cioară”, „poponar”, „fătălău”, „jidă”, „bulangiu”, „retardat”, „nebun”, „mujerie” și alte cuvinte similare. Ca o regulă de bun simț, dacă nu ți-ar plăcea ca un anumit cuvânt să fie folosit la adresa ta, nu-l folosi nici tu la adresa altora.

De multe ori, atunci când nu noi suntem victimele discriminării, preferăm să nu ne implicăm, însă o astfel de atitudine pasivă ne face complici la discriminare și ne pune în pericol propriile drepturi. Pentru exemplificare, am ales câteva versuri scrise de Martin Niemöller (1892-1954), un pastor luteran care s-a transformat dintr-un susținător al regimului nazist într-un disident al acestuia, fiind ulterior închis în lagărele de concentrare de la Sachsenhausen și Dachau. După ce a fost eliberat din lagăr, Niemöller și-a exprimat frecvent regretul că nu a făcut mai multe pentru a ajuta victimele nazismului și și-a petrecut restul vieții ca militant pentru pace. „Întâi au venit după comuniști și eu nu am spus nimic deoarece nu eram comunist. Persoană care are păreri sau opinii deosebite față de colectivitatea, organizația etc. din care face parte. Apoi au venit după evrei și eu nu am spus nimic pentru că nu eram evreu. Apoi au venit după catolici și eu nu am spus nimic pentru că nu eram catolic. Apoi au venit după mine și nu mai era nimeni care să-mi ia apărarea.”

Cum ne apărăm atunci când suntem victime ale discriminării? Dacă faci parte dintr-un grup vulnerabil, probabil că tot ce ai citit până acum despre stereotipuri, prejudecați și discriminare îți este familiar, pentru că este vorba despre experiențe pe care le-ai trăit pe propria piele. Cel mai

important lucru pe care îl poți face atunci când ești o victimă a discriminării este să nu păstrezi tăcerea. Indiferent dacă persoana care adoptă un comportament discriminatoriu în ceea ce te privește este un coleg, un cadru didactic sau orice altă persoană, există legi, instituții și specialiști la care te poți adresa pentru a primi ajutor.

În fine, pentru a combate discriminarea nu trebuie să mai rămânem indiferenți atunci când cineva este jignit sau nedreptățit din cauză că face parte dintr-un grup minoritar.

SCURTĂ ABORDARE A CONCEPTULUI DE STRATEGIE DIDACTICĂ

Prof. inv. primar Mărginean Sorina-Cristina, Școala Gimnazială „Avram Iancu” Alba Iulia

„Strategiile didactice reprezintă un grup de două sau mai multe metode și procedee integrate într-o structură operațională, angajată la nivelul activității de predare – învățare – evaluare, pentru realizarea obiectivelor pedagogice generale, specifice și concrete ale acestora, la parametrii de calitate superioară.” (Cristea, Sorin – „Dicționar de pedagogie”, Ed. Litera Internațional, 2000, p. 350)

Cu alte cuvinte, dacă ne referim la strategia didactică, scoatem în evidență faptul că profesorul dispune de un ansamblu de metode, mijloace și materiale didactice pe care trebuie să le combine eficient astfel încât să poată atinge obiectivele unei lecții. Indiferent de modernitatea unei metode, de varietatea sau noutatea unui material didactic, de calitatea instrumentelor de lucru, dacă sunt utilizate separat sau singular nu pot asigura calitatea actului de predare-învățare sau evaluare.

Strategia didactică vizează de fapt, modul în care profesorul tratează și rezolvă o secvență didactică, modul în care conduce procesul educativ, deci implică o bună cunoaștere a metodelor, procedeelelor, obiectivelor pedagogice, regulilor de comunicare didactică și, nu în ultimul rând, a caracteristicilor grupului de elevi cu care se lucrează.

În elaborarea strategiilor didactice, profesorul trebuie să țină cont de mai multe aspecte: de orientările pedagogiei actuale, principiile pedagogice contemporane, de modul în care sunt definite finalitățile educației, de conținutul cu care se operează în secvența didactică, de obiectivele stabilite. La toate acestea se adaugă dotarea materială a școlii, timpul disponibil, experiența didactică, anii de lucru la clasă, dublate de o bună cunoaștere a particularităților de vârstă a copiilor. Nu există o rețetă general- valabilă, un mod de abordare care garantează succesul. Fiecare situație de învățare este diferită, de aceea este obligatoriu ca orice cadru didactic să fie bine pregătit din punct de vedere profesional, să fie competent și implicat, mereu atent la nevoile clasei și direcțiile pedagogice de urmat.

Crearea unei strategii didactice de succes depinde de creativitatea cadrului didactic și de perfecționarea sa continuă, de abilitatea sa de adaptare la cerințele învățământului contemporan.

„A adopta o strategie presupune a emite o ipoteză de lucru, a adopta o linie directoare de acțiune ce va pune în valoare întregul potențial pedagogic ce-l ascund în ele diferitele metode, materiale și mijloace avute la îndemână în raport cu ceea ce ne propunem să realizăm”. (Cerghit, I.; Radu, I.T.; Popescu E.; Vlăsceanu L. – „Didactica”, E.D.P. București 1990, p.83)

Prof. univ. dr. Sorin Cristea (în „Dicționar de pedagogie” – 2000, p. 350) evidențiază următoarele componente ale strategiei didactice: metodele didactice, stilurile educaționale ale profesorului și resursele de optimizare a activității.

Reușita unei strategii didactice depinde, în foarte mare măsură, de componentele sale. Alegerea critică a metodelor de lucru, cu accent pe metodele activ-participative care sporesc implicarea elevului, adoptarea, din partea profesorilor, a unui stil educațional democratic care pune

elevul în centrul procesului educativ și reglarea permanentă a resurselor activității va conduce la succesul strategiei didactice și, implicit, la succesul școlar.

În manualul de Didactică pentru școlile normale (Cerghit, I. 1990, p.83) strategiile didactice sunt catalogate ținând cont de „particularitățile evolutive ale gândirii elevilor” și de „gradul de dirijare / nondirijare a învățării”. Astfel, din prima categorie distingem strategiile inductive (de la simplu de complex, de la particular la general) și inversul acestora, strategiile deductive (de la abstract la concret), strategiile analogice și cele mixte. Din cea de-a doua categorie, diferența se face între strategii algoritmice (care presupun o dirijare riguroasă a învățării), strategii semi-algoritmice (învățarea semiindependentă), strategii nealgoritmice (învățarea independentă).

Un specialist al educației va admite valoarea ambelor categorii de strategii didactice, va folosi strategii mixte în procesul instructiv – educativ, va îmbina distinct elementele lor componente.

Bibliografie:

Cristea, Sorin – „Dicționar de pedagogie”, ed. Litera Internațional, 2000

Cerghit, I.; Radu, I.T.; Popescu E.; Vlăsceanu L. – „Didactica”, E.D.P. București 1990

SCHIMB CULTURAL INTERNAȚIONAL ÎNTRE COLEGIUL NAȚIONAL „HOREA, CLOȘCA ȘI CRIȘAN” ȘI UNIVERSITATEA „CÔTE D'AZUR” DIN NISA

Prof. Marinceș Marinela Adriana, Colegiul Național „Horea, Cloșca și Crișan” Alba Iulia

În perioada 27 februarie – 3 martie 2023, 50 de elevi ai Colegiului Național „Horea, Cloșca și Crișan”, însoțiți de domnul director adjunct Sorin Schiau și de profesorii coordonatori: Marinela Marinceș, Nadia Flaviana Albescu și Doru Ispas, au participat la un Schimb Cultural Internațional care s-a desfășurat la Universitatea „Côte d'Azur” din Nisa. Inițiatorul acestui proiect internațional, directorul adjunct al Colegiului Național „Horea, Cloșca și Crișan”, a făcut posibilă întâlnirea cu profesorii din cadrul Universității „Côte d'Azur”, instituție de învățământ superior de pe Riviera Franceză, care reunește principalii actori din învățământul superior din regiune.

În cadrul vizitei la Universitate, am fost onorați de prezența Consulului Onorific al României la Nisa, domnul Ștefan de Fay. Întâlnirea a fost rodnică prin interacțiunea deschisă între membrii celor două instituții partenere în proiect. În acest context, elevii albaulieni au avut posibilitatea de a adresa întrebări profesorilor din cadrul Universității „Côte d'Azur” care, la rândul lor, au dovedit disponibilitate și deschidere spre informarea elevilor cu privire la oferta educațională a instituției franceze.

Credem că prin desfășurarea acestui schimb cultural, înlesnim comunicarea cu celălalt care e întotdeauna diferit de noi. De aceea, orice experiență de acest tip sau orice întâlnire între două țări distincte aduce un schimb echitabil care presupune atât să oferim, cât și să primim din cultura și civilizația cu care interacționăm.

În programul delegației albaiulene, un loc esențial l-au avut vizitele la atracțiile turistice importante din Nisa și Monaco, cum ar fi: Muzeul de Artă și Istorie de la Palatul Massena, Dealul Castelului (Colline du Château) din Nisa, Catedrala Sfântul Nicolae din Monaco, Muzeul de Oceanografie din Monaco și Cazinoul din Monte Carlo.

Însoțiți de cadrele didactice, elevii s-au bucurat așadar de frumusețea acestui oraș cosmopolit, dar și romantic. Plimbările de pe Promenada Englezească, atmosfera cosmopolitană, plajele nesfârșite, albastrul unic al Mării Mediterane, nisipul și soarele, precum și aerul aristocratic al arhitecturii au devenit cartea de vizită a orașului cochet de pe Riviera Franceză.

PROCESUL DE PREDARE-ÎNVĂȚARE-EVALUARE ÎN CONTEXT BLENDED-LEARNING

Prof. Pașca Adriana, Școala Gimnazială „Vasile Goldiș” Alba Iulia

Conceptul de „*blended learning*” începe să fie folosit la sfârșitul secolului XX și definește sistemul care combină interacțiunea directă dintre profesor și elevi, cu „instruirea asistată de calculator” sau „învățarea mixtă” și este foarte probabil să fie modelul predominant pe viitor.

La modul general, sintagma desemnează o experiență de învățare ce poate fi adaptată pentru fiecare elev în parte, care nu este constrânsă de considerente geografice sau de reguli rigide în care profesorul folosește de exemplu un laptop sau un proiector pentru a derula sau expune elevilor la clasă diverse materiale online sau apelează la o tablă electronică astfel încât instruirea directă să fie mai animată și mai atractivă.

Definiția prezentată aici include două aspecte esențiale, care fac diferența între acest mod de învățare și procesul tradițional de predare și învățare din școală. În prima situație, elevul trebuie să studieze într-un loc fizic, supravegheat, o bună parte din timpul său, în al doilea rând, pentru a fi

vorba de învățare mixtă, elevul trebuie să primească materialele de studiu online și să practice un anumit autocontrol în ceea ce privește timpul, locul, calea sau ritmul de învățare.

Analiza impactului aplicării formatului blended-learning în învățare sau al utilizării tehnologiei digitale în activitatea la clasă asupra rezultatelor școlare ale elevilor poate furniza o imagine clară a beneficiilor și posibilelor provocări asociate cu aceste metode. Iată câteva aspecte de luat în considerare în cadrul acestei analize:

Accesibilitate sporită: Utilizarea tehnologiei digitale și a formatului blended-learning poate oferi elevilor un acces mai mare la resurse educaționale variate. Prin intermediul platformelor online, elevii pot accesa materiale suplimentare, pot comunica cu colegii și profesorii și pot explora subiecte în profunzime. Aceasta poate contribui la dezvoltarea competențelor digitale și la o înțelegere mai amplă a subiectelor abordate.

Personalizarea învățării: Tehnologia digitală și blended-learningul pot permite personalizarea învățării, în funcție de nevoile individuale ale elevilor. Prin intermediul aplicațiilor și a platformelor online, profesorii pot adapta materialele didactice pentru a răspunde diversității de stiluri de învățare și nivelurilor de competență ale elevilor. Aceasta poate contribui la creșterea angajamentului și a motivației elevilor și poate îmbunătăți rezultatele școlare.

Colaborarea și interacțiunea: Utilizarea tehnologiei digitale în clasă poate facilita colaborarea și interacțiunea între elevi și între elevi și profesori. Prin intermediul platformelor de învățare online, elevii pot lucra în echipe, pot colabora la proiecte comune și pot oferi feedback reciproc. Aceasta poate dezvolta abilitățile sociale și de comunicare ale elevilor și poate îmbunătăți înțelegerea subiectelor prin discuții și schimb de idei.

Evaluarea și monitorizarea progresului: Tehnologia digitală poate oferi instrumente și aplicații pentru evaluarea și monitorizarea progresului elevilor într-un mod mai eficient. Prin intermediul platformelor de învățare online, profesorii pot urmări activitatea și performanța elevilor, pot oferi feedback individualizat și pot identifica rapid zonele în care elevii au nevoie de sprijin suplimentar. Aceasta poate contribui la intervenții mai timpurii și la îmbunătățirea performanțelor școlare.

Provocări și obstacole potențiale: Deși există numeroase beneficii asociate cu aplicarea formatului blended-learning și utilizarea tehnologiei digitale în clasă, există și anumite provocări și obstacole. Unele dintre acestea includ accesul limitat la tehnologie și la conexiune la internet, nevoia de formare a profesorilor pentru a utiliza eficient noile tehnologii și potențialele distrageri sau utilizări inadecvate ale tehnologiei de către elevi.

În mediul de învățare clasic, elevii ascultă lecția și își fac temele ulterior. În schimb, în timpul învățării mixte, elevii au primit deja informațiile referitoare la lecție (clipuri video, texte sau alte materiale multimedia) înainte să vină la ore, fiind, prin urmare, mai pregătiți să își consolideze cunoștințele pe care le vor afla la ore. În mod similar, profesorul folosește sala de clasă în scopul de a crea un mediu în care să reflecteze, alături de elevi, la ceea ce au studiat deja dar și pentru a clarifica aspecte pe care aceștia nu le-au înțeles suficient de bine. De asemenea, se creează diverse oportunități, existând mai mult timp pentru interacțiunea directă sau alte activități interactive. Se produce o schimbare în ceea ce privește rolul profesorului și relația acestuia cu elevii, educatorul are rolul unui ghid/facilitator iar elevii pot fi mult mai activ în comparație cu stilul de educație față în față (Eryilmaz 2015).

Învățarea mixtă permite elevului să aleagă când și unde să folosească materialele online (de exemplu de câte ori să urmărească un clip video) existând posibilitatea să contribuie așadar, la o înțelegere mai profundă și mai detaliată a subiectului.

Dezvoltarea tehnologiei a facilitat adăugarea în procesul de învățământ a unui repertoriu bogat de aplicații cum ar fi: blog-urile, paginile wiki, rețelele sociale, instrumente colaborative de editare, sondajele și clasele virtuale.

În concluzie, scopul acestei metode este să aducă, într-o combinație armonioasă, tot ce este mai potrivit din întâlnirile față în față și activitățile online. Întâlnirile din clasă pot fi folosite pentru experiențele avansate interactive, în timp ce secțiunile online sunt folosite pentru cercetare, teme sau activități de practică controlată. Datorită accesului la computer și internet, învățarea combinată,

blended learning, este tot mai folosită, în special, în sistemul universitar din întreaga lume și mai recent și în România. Unul din principalele avantaje ar fi comunicarea în acest mediu virtual în care nimeni nu este singur. Totuși, întâlnirile din clasă nu trebuie înlocuite complet, deoarece elevii trebuie încurajați și au nevoie de un feed-back. Analiza impactului aplicării formatului blended-learning în învățare sau al utilizării tehnologiei digitale în activitatea la clasă asupra rezultatelor școlare ale elevilor poate releva multiple beneficii, cum ar fi accesibilitatea sporită la resurse educaționale, personalizarea învățării, facilitarea colaborării și interacțiunii, evaluarea și monitorizarea eficientă a progresului elevilor. Totuși, este important să se abordeze și provocările asociate, cum ar fi accesul limitat la tehnologie, necesitatea formării profesorilor și gestionarea adecvată a utilizării tehnologiei în clasă.

BIBLIOGRAFIE:

- 1.Eryilmaz, M. (2015) TheEffectiveness Of Blended Learning Environments, Contemporary Issues In Education Research, 8(4): 251-256;
- 2.Oprea,C., Strategii didactice interactive, Editura Didactică și Pedagogică, București,2006
- 3.<http://greentproject.eu/wp-content/uploads/2016/06/GREENT-Blended-learning-model-Romanian>;

DASCĂLUL DE RELIGIE ÎN CONTEXT EUROPEAN

Prof. Sgubea Luminița, Școala Gimnazială Nr.3 Cugir

Religia are un rol esențial în cadrul sistemului public de învățământ românesc. Ea este cea mai bună pârgie de educație, întrucât vizează omul în integralitatea lui. Două dintre aspectele majore pe care le are în vedere sunt: originea și mai ales finalitatea omului, ceea ce presupune o înțelegere a existenței sale pe pământ și o împlinire a rostului acestei existențe. Modul de comportare a lui între origine și finalitate este, de altfel, cel care condiționează împlinirea scopului existenței sale în lume.

Religia a fost și rămâne un factor și un mediu de formare a omului. În cadrul orei de religie, prin cunoașterea învățăturii de credință creștină, se urmărește educarea comportamentului moral al elevilor, formarea caracterului uman. Valorile oferite de educația religioasă sunt extrem de necesare, mai ales în această perioadă de secularizare a societății românești, întrucât ele reprezintă pentru elevi un reper spiritual esențial și un liant existențial între toate cunoștințele teoretice, dobândite prin studiul celorlalte discipline. Religia îl învață pe copil și pe tânăr iubirea față de Dumnezeu și de oameni, credința, dreptatea și recunoștința față de părinți și față de binefăcători, sfințenia vieții, binele comun și frumusețea sufletului uman, cultivat și îmbogățit prin virtuți. Predarea religiei în școală are valențe educaționale deosebite prin rolul ei formativ, întrucât reduce efectele negative ale crizei contemporane de identitate și de orientare, propune modele viabile de bunătate, de sfințenie și oferă totodată tinerilor repere în viața de familie și în societate. Educația religioasă reprezintă un factor de comuniune și de stabilitate în societatea românească, prin aceea că apără și promovează identitatea spirituală și demnitatea persoanei care trăiește azi într-o lume din ce în ce mai fragmentată din punct de vedere spiritual și social. Religia fiind lumina vieții, expresie a comuniunii de iubire cu Dumnezeu și cu oamenii, evidențiază valoarea eternă a faptelor bune și promovează comuniunea între generații prin valorile perene ale credinței cultivate și transmise. Nici un învățământ și nici o pedagogie nu constituie un fundament în sine, circumscris unui moment actual, ci se bazează pe gândirea și pe experiența acumulată în timp, fiind rodul unor generații întregi de pedagogi. De aceea, trebuie să legăm totul, să luăm din trecut elementele de valoare pentru a le aplica în prezent, ducând astfel mai departe tot ceea ce este bun.

Dumnezeu îl cheamă pe om să crească de la chip la asemănarea cu El (Facere 1, 28), să urmeze din fragedă vârstă un parcurs ascendent spre cunoașterea Lui, prin comuniune cu El, în

iubire. Pentru educatorul creștin, învestirea de către însuși Învățătorul Suprem cu puterea de a învăța aduce o responsabilitate care se amplifică pe măsură ce acesta conștientizează că misiunea lui nu este una oarecare.

Profesorul de religie nu are numai datoria de a transmite copiilor cunoștințe religioase, el trebuie să aibă conștiința apostolatului său, a faptului că este ucenic al lui Hristos, că este propovăduitor al Evangheliei, de la catedră. El trebuie să se străduiască să lumineze mintea copilului prin cunoașterea lui Dumnezeu, să-i încălzească inima prin iubirea de Dumnezeu și să-i îndrume voința spre împlinirea poruncilor Lui. Scopul muncii educatorului trebuie să fie zidirea în ființa fiecărui elev a unei fapte noi, renăscute prin harul lui Dumnezeu și prin strădanie personală. Pentru aceasta, se cuvine ca profesorul de religie să cunoască bine și să aprofundeze învățătura creștină, să cerceteze Sfânta Scriptură și Sfinții Părinți, dar mai ales să privească neconținut la Domnul Hristos, Învățătorul prin excelență, cel mai mare pedagog după cum îl numește Clement Alexandrinul.

Prin activitatea Sa de învățător, Mântuitorul a evidențiat nu doar necesitatea utilizării celor mai potrivite metode educaționale, ci și rolul esențial al educatorului în procesul de formare intelectuală și spirituală a învățăcelilor.

În orice demers educativ, dar mai cu seamă în cel religios, elevul participă activ în măsura în care recunoaște în dascălul său un îndrumător care-l acceptă din iubire, așa cum este el, îl sprijină în eforturile sale și-l ajută să înțeleagă și să depășească nereușitele de moment. Suportul unei astfel de atitudini îl reprezintă trăirea religioasă a profesorului, impusă de exigența profesiei de îndrumător pe cale, de experiența sa personală, întrucât nu poți duce pe cineva acolo unde nu ai fost niciodată. Dacă nu ai parcurs drumul respectiv, nu poți conduce pe altcineva pe acel drum. Ghid poate fi doar acela care a parcurs drumul. Pedagogul este bun numai atunci când trăiește pedagogia și împlinește chemarea pe care o are. Cel care nu arde ca o lumină într-o biserică, acela nu e pedagog, pentru că pedagogia nu se învață, se trăiește. A fi pedagog înseamnă a te face plăcut copilului. Fără o metodă didactică bine însușită, un educator nu va reuși, căci pedagog nu este cel care are multe cunoștințe, dar nu știe să le aplice, ci acela care trăiește pedagogia și o transpune în practică.

Învățământul religios, spre deosebire de celelalte obiecte de studiu, se adresează întâi inimii și mai apoi gândirii. Între cele două nu există antinomie, ci ele se împletesc în mod armonios, spre a forma adevăratul om, inima fiind lăcașul iubirii, iar rațiunea cel al științei. În porunca Sa, Hristos a pus pe primul loc inima, pentru că inima este necuprinsul tainei personale a omului. Mintea reflectă starea inimii noastre, întrucât, așa cum spunea Domnul Hristos, gândurile ies din inimă (Mt. 15, 19). Într-o persoană transfigurată prin lucrarea Duhului Sfânt, mintea și inima se unesc și devin una, după fire. Aceasta este inima curățită, trezită prin har și printr-o viață trăită potrivit Evangheliei. În acest sens, cultivarea virtuților devine o sarcină aflată dincolo de orice sistem educațional.

În societatea actuală, criteriul cunoașterii este socotit a fi abilitatea intelectuală, acel cumul divergent de cunoștințe fără relevanță în practica de zi cu zi. În realitate însă, judecățile morale și spirituale ies din inimă. În educația duhovnicească a copiilor, prima grijă a dascălului nu ar trebui să fie aceea de a le spori cunoașterea prin transmiterea de cunoștințe teoretice, ci de a atrage harul asupra lor, prin viața și rugăciunea sa, și a lăsa astfel inima fiecărui copil să se alipească de Dumnezeu. Cu cât educatorii dobândesc mai mult har, mai multă înțelepciune, cu atât activitatea lor didactică devine mai rodnică. Discuțiile teologice cu elevii sunt o mică parte a educației creștine. Rugăciunea, ca atragere a harului lui Dumnezeu, e o dimensiune fundamentală a preocupărilor noastre orientate spre copii, chiar și atunci când ei nu sunt împreună cu noi.

Prin urmare, pentru buna reușită a educației religioase este nevoie ca educatorul creștin - factorul cel mai important al educației - să corespundă anumitor cerințe. Fără profesori de vocație, nici cea mai bună organizare a învățământului, nici cele mai potrivite metode și mijloace nu prețuiesc nimic. Datorită faptului că profesorul este cel care influențează decisiv educația elevilor, acesta trebuie să aibă o personalitate deosebită. Fără a i se cere să fie desăvârșit, el trebuie să dovedească o permanentă strădanie spre a-și contura personalitatea, să tindă neîncetat spre desăvârșire. De aceea, pentru un bun educator se cer atât calități intelectuale și fizice, cât mai cu seamă calități morale și spirituale.

ANALIZA ȘI INTERPRETAREA HĂRȚII ISTORICE

Profesor Teompa Aviu Ștefan, Liceul Tehnologic „Dorin Pavel” Alba Iulia

Harta istorică reprezintă, de obicei o sursă secundară, realizată de istorici și cartografi, pe baza unor informații culese mult după ce evenimentele au avut loc. Hărțile istorice utilizează mai multe tipuri de reprezentări: Reprezentări de suprafață (hașuri sau culori aplatizate) care indică apartenența unui teritoriu la o anumită organizație, la un anumit stat. Reprezentări lineare (săgeți), indicând direcția intervențiilor militare, ale migrațiilor sau linii punctate și/continue, care reprezintă frontiere. Reprezentări punctuale realizate prin semne convenționale, simboluri care indică prezența pe un teritoriu a unui obiectiv istoric.

Utilizarea corectă a hărții istorice presupune parcurgerea următoarelor etape:

Analiza contextuală:

- Citirea titlului pentru identificarea fenomenului istoric cartografiat (elevii află care este problematica, tema abordată);

- Situarea hărții în raport cu un ansamblu mai vast;

- Identificarea tipului hărții (tematică, de sinteză; se prezintă o anumită evoluție între două momente istorice distincte);

- Citirea și înțelegerea scării, ce înseamnă?;

- Analiza legendei (ordonată pe părți distincte, ierarhizată);

- Analiza nomenclaturii (care regroupează denumirile figurate pe hartă).

Analiza internă (citirea globală și detaliată a hărții):

- se degajează informațiile din conținutul hărții;

- se observă concentrarea figurilor punctuale sau lineare.

Analiza externă (interpretarea hărții) înseamnă descifrarea și înțelegerea realității unui teritoriu cu ajutorul mijloacelor grafice folosite la reprezentarea pe hartă. Această operație include identificarea cauzelor pentru care ansamblurile spațiale sunt diferite și a factorilor care determină aceste diferențe.

Interpretarea hărții se realizează prin:

- explicarea caracteristicilor obiectelor și fenomenelor reprezentate;

- stabilirea semnificației lor;

- identificarea relațiilor dintre ele;

- explicarea acestor relații pe bază de raționamente;

- explicarea răspândirii obiectelor și fenomenelor în spațiul terestru;

- explicarea contrastelor;

- stabilirea unor ipoteze și căutarea dovezilor;

- formularea unor concluzii asupra particularităților teritoriului.

Harta mută este un fond de hartă, fără denumiri istorice. Pe ea pot fi reprezentate: contururi de suprafețe geografice sau istorice, traseul unor căi de comunicație, cursuri de ape curgătoare, localități, obiective istorice, etc. Pe harta mută denumirile sunt înlocuite cu simboluri, litere, cifre.

Harta mută poate să includă elemente precum: titlul, legenda care poată să cuprindă semnele convenționale utilizate pentru fondul de hartă (linii pentru conturul spațiilor, pentru râuri, cercuri, pentru localități, hașuri pentru anumite suprafețe). Elevii pot să utilizeze hărți mute ale continentelor, pe care sunt reprezentate granițele statelor, pentru a completa denumirile statelor sau a teritoriilor din componența unor imperii, pentru a marca prin puncte orașe, localități sau obiective istorice.

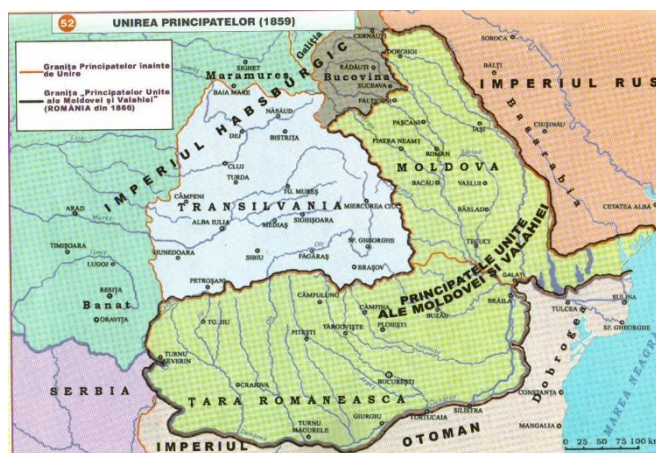
Prin completarea hărților mute, elevii pot să învețe să recunoască un element geografic/istoric după forma teritoriului sau după poziția lui într-un anumit areal (continent, țară, regiune), să localizeze elementele geografico-istorice raportându-le unele celorlalte, (țări în anumite părți dintr-un continent, localități într-o țară). Harta mută poate fi folosită atât în scopuri euristice, de învățare prin efort propriu, dar și pentru evaluarea cunoștințelor.

Pentru ca harta mută să poată fi utilizată în evaluarea cunoștințelor, ea trebuie să respecte anumite cerințe de proiectare:

- Titlul hărții să indice spațiul reprezentat;
- Legenda să cuprindă un număr mic de elemente;
- Elementele din aceeași categorie să fie simbolizate în același mod (prin majuscule, cifre arabe sau romane, etc);
- Numărul de elemente reprezentate pe harta mută pentru a fi identificate de elevi va fi stabilit în funcție de timpul de care dispune pentru rezolvarea sarcinii, de nivelul de cunoștințe și de vârstă al elevilor;
- Semnele convenționale vor fi incluse într-o legendă;
- În formularea probei de evaluare vor fi oferite toate indicațiile necesare pentru rezolvarea corectă a sarcinii de lucru;
- Pe harta mută vor fi reprezentate elemente esențiale pentru teritoriul studiat. Nu se va solicita identificarea unor elemente nesemnificative

Sarcina de lucru pentru elevi, pe baza hărții:

1. Sub ce stăpânire se afla Banatul la momentul 1859?
2. Ce stat se formează prin unirea Moldovei cu Țara Românească?
3. Ce spațiu românesc făcea parte la momentul 1859 din Imperiul Rus?
4. Identificați teritoriul românesc aflat sub stăpânirea Imperiului Otoman.

images.search.yahoo.com/search/images

BIBLIOGRAFIE:

1. BOLOVAN Paula Sorin, Didactica Istoriei, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj Napoca, 2007.
2. PĂUN, Ștefan, Didactica Istoriei, Editura Corint, București, 2007.
3. ROAITA, Alice Alina, Didactica Istoriei, un manual pentru profesorul de istorie, Editura Paralela 45, București, 2017.

PARTICULARITĂȚI ALE GENERAȚIEI Z ȘI IMPLICAȚII ASUPRA ÎNVĂȚĂRII ȘCOLARE

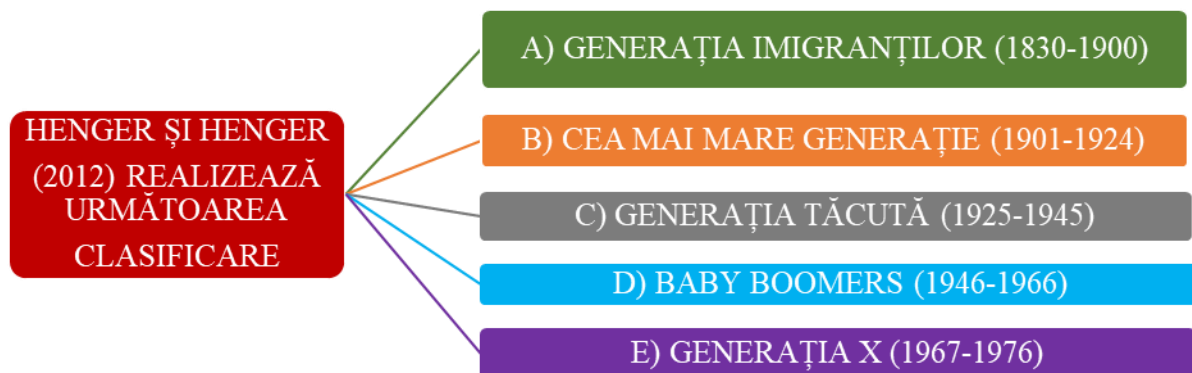
Prof. Todea Simona, Școala Gimnazială Câmpeni

Definițiile demografice și cronologico-biologice separă generațiile utilizând intervalul temporal calculat de la nașterea părinților și a copiilor lor, iar cele sociologice și psihosociale pun accent pe condițiile macrosociale care și-au pus amprenta asupra persoanelor, respectiv pe anumite valori, preferințe, comportamente ale acestor cohorte distincte privite din punct de vedere statistic

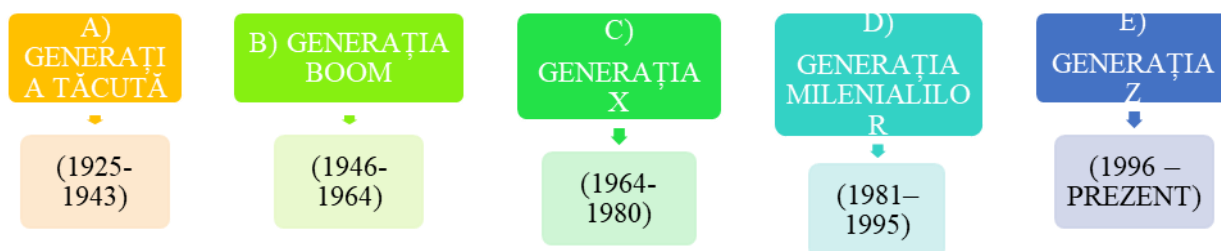
(McCrindle și Wolfinger, 2009). În context cotidian, asemănările conștientizate pot fi, atât la nivel individual (și tu ai preferință pentru lectură), cât și la nivel de generație, „ei și noi” (Selwyn, 2009). Trecerea de la o generație la alta este caracterizată de schimbări asupra felului în care membrii își doresc să-și construiască traseul personal al vieții. Fiind de aceeași vârstă sau vârste apropiate și interacționând cu mediul exterior specific într-o manieră asemănătoare, persoanele ajung să manifeste caracteristici comune și comportamente asemănătoare (modul în care gândesc, percepția și raportarea la informație, modul de acțiune în situații comune și critice ș.a.). În urma experiențelor directe și repetate se va instala sentimentul de apartenență la grup pe marginea similitudinilor și se va contura setul de comportamente. Condițiile micro și macro-sociale determină cadrul structural responsabil pentru caracteristicile unei generații (Seemiller și Grace, 2016).

Membrii fiecărei generații manifestă convingeri și comportamente asemănătoare deoarece evenimentele petrecute în traseul vieții i-a determinat să gândească în tandem, să aprecieze aceleași lucruri, să simtă aceleași trăiri emoționale, să își dorească experiențe comune. Experiențele membrilor unei generații sunt influențate de schimbările economice și sociale, deciziile politice, fenomenele psiho-sociale, schimbarea tehnologică, evoluția continuă și accelerată a tehnologiei informației și comunicării ș.a. (Cennamo și Gardner, 2008; dos Reis, 2018).

Există o diversitate de opinii cu privire la numărul de generații și la criteriile după care se diferențiază tipurile de generații. Această diversitate rezidă din faptul că cercetătorii care explorează și scriu despre generații utilizează o varietate de denumiri (Stern, 2002).

Oblinger (2005), Reeves și Oh (2008) fac distincție între următoarele generații:

Generația Z sau internet, internet, internet, internet, internet, internet...

Cuvântul „cheie” pentru această generație este: „*INTERNET*”. Cuprinde persoanele născute în perioada anilor 1995-2010 (Rothman, 2016), sau după o variantă mai puțin delimitativă, după 1995 (Cilliers, 2017). Cu alte cuvinte, sunt copiii generațiilor X sau Y. Întrucât au avut acces la tehnologie încă din primii ani de viață, nu-și pot imagina lumea fără internet. Persoanele din această generație sunt obișnuite să obțină și să utilizeze informații prin intermediul tehnologiei. Necunoscând o altă modalitate, această generație va continua să fie influențată de mass-media, prieteni virtuali, publicitate, în mod pozitiv sau negativ. Având un grad ridicat de independență, vor căuta răspunsuri la toate întrebările, considerând că nu au nevoie de părinți sau profesori care să-i ghideze (Benjamin, 2008, apud Williams, Page, Petrosky & Hernandez, 2010).

Generația Z se autocaracterizează ca fiind încrezătoare în sine, cu simțul umorului, dependentă de telefon, internet și rețele sociale (Vinh, 2020). Marc Prensky publică în 2001 articolul Digital Natives, Digital Immigrants Part2: Do They Really Think Differently?, în care

evidențiază o serie de caracteristici care individualizează această generație: stiluri de îmbrăcăminte, forme diferite de socializare și comunicare, respectiv în mediul online, relația cu părinții și atitudinea față de familie, modalitatea de exprimare a afecțiunii, atitudinea față de muncă ș.a. Autorul numește persoanele din această generație „*nativi digitali*” deoarece consideră că sunt vorbitori nativi ai limbajului digital. Csobanka (2016) evidențiază paradoxul relațiilor virtuale deoarece conexiunile multiple apar datorită dorinței de a avea parte de prieteni și socializare, însă rezultatul real este acela că persoanele constată, uneori târziu, că de fapt sunt singure. Pentru această generația prezența se traduce în „a fi online”, iar absența în a fi „offline”.

Abilitățile de utilizare a dispozitivelor i-a determinat să își reorganizeze și activitatea de învățare. În defavoarea manualelor clasice, consideră că învață mai repede și mai eficient experimentând sau căutând răspunsuri la întrebările lor, descoperind în urma experienței personale decât să asculte ceea ce povestesc ceilalți, iar interesul lor poate fi menținut atâta timp cât informația are relevanță pentru temele lor de interes. În caz contrar, atitudinea lor pentru învățare va fi una superficială. Din acest motiv manifestă puțin interes pentru textul tipărit și pentru interacțiunile față în față. Datorită accesului rapid la informație, ritmul lent în care se produc lucrurile le provoacă disconfort, plictiseală, iritabilitate, neîncredere (Tapscott, 2009, apud. Bonchiș, 2021). Ei utilizează tehnologia deoarece consideră că le este mai ușor să învețe sau să muncească în acest fel. Mai mult decât atât, respectă și apreciază situațiile în care generațiile X și Y reușesc să-i învețe sau să le arate lucruri eficiente, într-un timp scurt (Cran, 2010).

Diferențele dintre generații determină adaptare și readaptare continuă. Neil Selwyn (2009), prezintă în articolul *The digital native – myth and reality* două modalități prin care imigranții digitali pot interveni în mediul nativilor digitali. Pe de o parte, trebuie luată în considerare realitatea, respectiv, incompatibilitatea nativilor digitali cu sistemele tradiționale (Kenway & Bullen, 2005, apud. Selwyn, 2009) și valorificarea potențialului generației Z.

Pe de altă parte, este nevoie de găsirea unor modalități mai antrenante de implicare în activitățile de învățare, respectiv, crearea unor contexte în care ei să colaboreze, să experimenteze, să observe, să deducă și reducerea pe cât posibil a modalităților în care generația Z trebuie să dobândească informație într-un mod pasiv. Incompatibilitatea dintre sistemele societății actuale și așteptările tinerilor poate fi redusă prin reconsiderarea rolurilor adulților în viața copiilor și tinerilor.

Un studiu realizat de Barna Group și World Vision în anul 2018-2019 (Bonchiș, 2021, p.75) relevă orientarea acestei generații pe carieră și succes financiar, dar ierarhizarea priorităților cuprinde următoarele:

1. „finalizarea studiilor,
2. independență financiară față de părinți,
3. călătorii,
4. carieră,
5. să devină maturi spirituali,
6. să știe exact cine sunt,
7. să se bucure de viață înainte de a avea responsabilități,
8. să-și urmeze visurile și apoi să devină părinți, mariajul putând interveni după apariția copiilor”.

Dezvoltarea competențelor digitale ale elevilor și utilizarea acestora în context școlar este determinată de abilitățile tehnologice și pedagogice ale profesorilor (Poláková & Klímová, 2019). Indiferent cât de diferiți par elevii din această generație de noi, este important să înțelegem că, nu doar că nu au greșit cu nimic, ei doar fac față provocării unei societăți digitale (Pérez-Escoda, Castro-Zubizarreta, & Fandos-Igado, 2016). Pentru generația Z societatea non-digitalizată este istorie, aceasta poate doar să își imagineze cum a arătat lumea înainte de internet. Ei știu că informația se accesează ușor, lucrurile pot deveni clare într-un timp foarte scurt și le e greu să înțeleagă de ce lucrurile nu pot fi simplificate pentru a nu fi nevoiți să depună efort.

Utilizând tehnologia generația Z a descoperit:

- că textele scrise pot fi găsite și în formă digitală. În felul acesta parcurgerea unui conținut îi ajută să economisească timp;

- că pot obține foarte ușor răspuns la întrebări, fără să fie nevoie să depună mult efort;
- că înțelegi mult mai ușor o informație atunci când aceasta este însoțită de o imagine care completează mesajul;
- numeroase simboluri amuzante în aplicațiile pe care le folosesc care le-au captat atenția. Au început să le utilizeze pentru a înlocui o parte din mesaj, iar reacțiile receptorilor i-au încurajat să repete experiența (utilizarea emoticoanelor este forma lor uzuală de a exprima trăiri emoționale).

Shatto & Erwin (2016, apud Vinh, 2020) oferă o serie de indicații sau recomandări pentru desfășurarea actului didactic cu generația Z:

- ✓ atunci când este posibil, în special la tematicile care implică informare sau demonstrații, să se utilizeze tehnologia și aplicațiile mobile;
- ✓ în locul citirii clasice, se poate introduce, ocazional, citirea unor informații sau texte de pe tabletă sau telefoane inteligente;
- ✓ stimularea elevilor se poate realiza prin încurajarea lor să poarte discuții pe diferite tematici pe grupurile de socializare online;
- ✓ în cadrul predării se pot utiliza documentare sau materiale preluate de pe YouTube în scopul captării atenției sau pentru fixarea unor noțiuni;
- ✓ în sala de clasă e importantă dinamica, așadar sunt importante jocurile interactive;
- ✓ profesorul poate eficientiza volumul de informații prin selectarea conținuturilor relevante;
- ✓ procesul individual de accesare a informațiilor poate genera puncte de vedere diferite, de aceea profesorul trebuie să ia rolul de mediator și să promoveze toleranța și acceptarea diversității.

Nicholas (2020) arată preferințele elevilor pentru învățarea unor materiale școlare:

- Utilizarea PowerPoint în predarea la clasă pentru a asigura structura clară a conținutului;
- Informarea suplimentară sau fixarea cunoștințelor prin accesarea unor site-uri de știri, videoclipuri ș.a.;
- Combinarea unei varietăți de activități (discuții de grup, sarcini în grupuri mici, prelegere, sarcini individuale de rezolvare a problemelor);
- Rezolvarea unor probleme în clasă pentru a constitui model de rezolvare individuală a sarcinilor ulterioare;
- Discuțiile în grupuri mici sprijină învățarea unui material;
- Studiile de caz etc.

Bibliografie:

1. Bonchiș, E. (2021). Generația Z. Iași: Editura Polirom.
2. Cennamo, L., & Gardner, D. (2008). Generational differences in work values, outcomes and person-organisation values fit. *Journal of managerial psychology*
3. Cilliers, E. J. (2017). The challenge of teaching generation Z. *PEOPLE: International Journal of Social Sciences*, 3(1), 188-198.
4. Cran, C. (2010). 101 ways to make generations X, Y and Zoomers happy at work. Cheryl Cran.
5. Csobanka, Z. E. (2016). The Z generation. *Acta Educationis Generalis*, 6(2), 63-76.
6. McCrindle, M. & Wolfinger, E. (2009). *The ABC of XYZ. Understanding the Global Generations*. Sidney: The University of New South Wales Press Ltd.
7. Nicholas, A. J. (2020). Preferred learning methods of generation Z.
8. Rothman, D. (2016). A Tsunami of learners called Generation Z. URL: <http://www.mdle>.
9. Seemiller, C. & Grace, M. (2016). *Generation Z Goes to College*. San Francisco: John Wiley and Sons
10. Selwyn, N. (2009, July). The digital native—myth and reality. In *Aslib proceedings*. Emerald Group Publishing Limited.
11. Vinh, T. Q. (2020). Understanding generation Z. Students to meet Target's learning preference in the international integration age.

12. Williams, K. C., Page, R. A., Petrosky, A. R., & Hernandez, E. H. (2010). Multi-generational marketing: Descriptions, characteristics, lifestyles, and attitudes. The Journal of Applied Business and Economics, 11(2), 21.
13. *** Asociația Pentru Dezvoltare Și Inovare Psihoeducațională (2022), *Generații - Suport curs*, Cluj-Napoca

PARTENERIAT EDUCAȚIONAL ÎNTRE GRĂDINIȚĂ ȘI BISERICĂ

„UN STROP DE CREDINȚĂ”-exemple de bune practici

Prof. inv. preșcolar Bîte Aniela Ioana, Școala Gimnazială „Emil Racoviță” Gârda de Sus

ARGUMENT

În orice clipă, în orice timp, în orice ceas, am veni, important e să fim pregătiți a dăruia un strop de credință! Stropul, picătura infinit de mică în vârtoarea vieții. Important este să dăruim o clipă, un zâmbet, un gând copiilor pe care-i îndrumăm. A sădi în sufletele copiilor normele credinței, a dăruia ceva, după cum spune N. Steinhardt, în ce nu credem cu adevărat, înseamnă a dobândi și noi înșine ceea ce nu am avut ...ori înseamnă a crede pur și simplu.

A-i familiariza pe copii cu norme și reguli ale credinței, înseamnă a-i determina să fie mai conștienți de sine.

GRUP ȚINTĂ: copiii preșcolari ai grădiniței;

BENEFICIARI PROIECTULUI:

- DIRECTI: copiii preșcolari;
- INDIRECTI: educatoarea, părinții copiilor, preotul.

PARTENERI EDUCATIVI: Grădinița și Biserica

MIJLOACE DE REALIZARE: Dintre numeroasele forme de realizare a educației religioase putem aminti: exemplul, educația, activități educative, rugăciunea individuală, cântecul religios, literatura și arta cu subiecte religioase, consilierea, vizitele, excursiile etc.

METODE/TEHNICI: întâlniri de lucru, vizite, dialog, dezbateri, expuneri, expoziții, atelier de lucru, vizionare de film, albume etc.

Educarea preșcolarilor în spiritul valorilor moral – creștine, „iubirea de aproape”, „împlinirea de fapte bune”, respectarea părinților și a celorlalți.

SCOPUL PARTENERIATULUI

Educarea preșcolarilor în spiritul valorilor moral – creștine, „iubirea de aproape”, „împlinirea de fapte bune”, respectarea părinților și a celorlalți.

- Formarea atitudinii de respect față de sărbătorile creștine;
- Formarea atitudinii de respect față de locul de rugăciune, biserică, față de preoții bisericii sau ai cultului;
- Educarea abilității copiilor de a intra în relații cu ceilalți;
- Formarea și stimularea trăsăturilor de caracter, prietenie, respect, politețe, ajutor reciproc, omenie, dărnicie;

OBIECTIVELE PARTENERIATULUI

- Cunoașterea unor obiceiuri creștinești, specifice sărbătorilor religioase: Crăciun, Florii, Paște;
- Educarea atitudinilor de toleranță între copiii care aparțin diferitelor culte;
- Formarea virtuților creștine și cultivarea comportamentului moral-religios;

MODALITATI DE EVALUARE :

- expoziție cu lucrările copiilor
- analiza activităților

ECHIPA DE REALIZARE A PROIECTULUI:

- Educatorea de la grupa combinată FLUTURAȘII

REPERE TEMPORARE: an școlar

LOCAȚIA: Grădinița și Parohia Bisericii.

RESURSELE PROIECTULUI:

- umane: educatoarea, preotul paroh
- materiale: spațiile de învățământ ale grădiniței și al bisericii, dotările sălii de grupă, albume cu fotografii, cărți de religie, lucrări ale copiilor, aparat foto;
- financiare: contribuția părinților, sponsori;
- de informare: cărți, pliante, icoane.

REZULTATE AȘTEPTATE:

- să-și clădească cu încredere și demnitate statutul de bun creștin.

TEHNICI DE MONOTORIZARE: fotografii.

EVALUARE: fișă de feedback, expoziție.

DESEMINAREA REZULTATELOR:

Experiența pozitivă și rezultatele proiectului vor fi aduse la cunoștință întregii instituții și unor instituții similare, după un plan de diseminare a experienței, utilizând o diversitate de mijloace de comunicare; expuneri în cadrul sesiunilor de comunicări, simpozioanelor, publicații.

FINALIZAREA PROIECTULUI.

La finalul proiectului va exista un moment special în care se va sărbători reușita și se vor analiza alte nevoi care să conducă la un nou proiect.

PROGRAM DE ACTIVITĂȚI:

Septembrie:1. Festivitatea de deschidere a noului an școlar--slujba oficiată de către părinte;

2. „Rolul educației creștine în formarea copilului preșcolar”- - lansarea proiectului si întâlnirea dintre părinți, copii, cadre didactice și preot invitat.

Octombrie: „De vorbă cu preotul!- vizita preotului în grădiniță

Noiembrie: „Cum ne comportăm într-o biserică-vizită la Biserica/Discuție cu preotul

Decembrie: Realizarea de ghirlande / FELICITĂRI pentru pomul de CRĂCIUN-Realizarea de ghirlande/felicitări pentru pom, cu posibilitatea de a-și ajuta la împodobirea lui;

Martie: Micul creștin!- Pilde creștine-lectura educatoarei

Aprilie: „Învierea Domnului- Sfintele Paști”- - participarea la Sfânta împărtășanie- vizita la Biserica/ Expoziție desene, colaje, picturi/discuție despre sărbătorile pascale

Iunie: Expoziție de lucrări/album fotografii activități

REZULTATE:

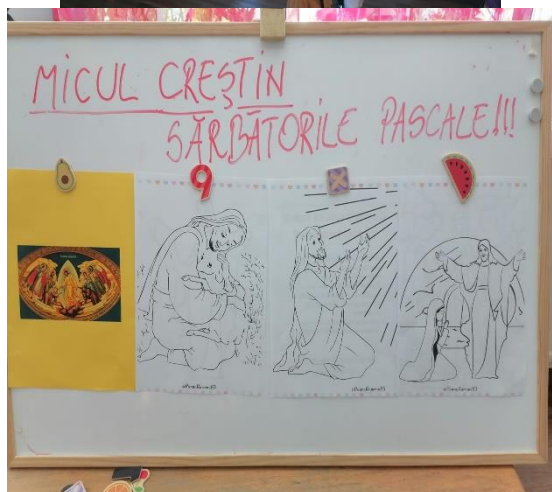
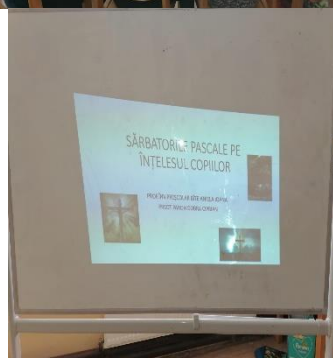
- schimbări de comportament ale copiilor în viața de zi cu zi, îndeosebi atitudinea lor față de părinți. Educația religioasă i-a ajutat să cunoască îndatoririle pe care le au față de ei înșiși, față de ceilalți și față de tot ce-i înconjoară pentru a deveni buni creștini. Au învățat să-l iubească pe Dumnezeu și să creadă în El, să deosebească binele de rău, să știe ce trebuie să facă pentru a trăi creștinește, curați ca îngerii la trup și suflet.

- schimbări de comportament ale părinților. Atmosfera de iubire, înțelegere și respect creează un climat favorabil bunei creșteri și dezvoltări a copilului. Acasă copilul spune rugăciuni și comentează scene biblice, petrece și respectă sărbătorile creștine alături de părinți.

- educatoarea și preotul paroh vor reuși să direcționeze atenția copiilor și a părinților spre principiile morale creștine. Se realizează dezvoltarea forțelor fizice și sufletești pentru înfăptuirea binelui individual și comunitar.

În concluzie copiii își formează un profil moral creștin, virtuți inspirate de divinitate, devin persoane deschise comunicării cu Dumnezeu și cu semenii.

EDUCAȚIA NĂSCUTĂ ÎN SPIRITUL ȘI ȘCOLILE BLAJULUI(II)

Pr. Prof. Ioan Vultur

Prof. Poptelecan Călin, Liceul Teologic Greco-Catolic Blaj

Lupta lui I.M.Klein a fost dusa mai departe de urmașii săi. Ea a culminat în toamna anului 1918, când se năruiseră din temelie toți stâlpii pe care era clădită opresiunea popoarelor din fostul imperiu austriac.

Urmașul lui I.Micu Klein fu vicarul sau Petru Pavel Aron (Fig.1) de Bistra, căruia îi rămase sarcina grea de a conduce nava bisericii dar și destinele educației începute pe aceste meleaguri.

Petru Pavel Aron s-a născut dintr-o veche familie preotească din munții Apuseni, la Bistra, în 1709. A învățat carte pe genunchii tatălui sau, apoi în Ungaria la Tyrnavia, iar filosofia și teologia la Universitatea „De Propaganda Fide” din Roma. Era cel dintâi student român trimis de biserica românească să studieze în Cetatea Eternă, la poalele Vaticanului. După 7 ani de muncă grea, după ce-și luă doctoratul în teologie, fu hirotonit preot după ritul oriental.

La Roma, pietatea moștenită de la părinți și cultivată în școlile iezuiților, se adânci și intensifică nespuse de mult. Îl cucerii mai ales cultul euharistic și cultul marian, pe care mai târziu îl va transplanta în mijlocul poporului roman cu un rar avânt. Tot la Roma primi o alimentare deosebi de puternică și iubirea sa de neam. Un strănepot al său de soră, va încresta în niște „memorii”, tradiția familială care spunea că ajungând la Roma și visând Columna lui Traian, ar fi căzut într-un adânc extaz și ar fi exclamat, punând în cumpănă, gloria strămoșilor și starea deplorabilă a neamului: „Unde-i gloria străbună, unde-i patria română?”

Petru Aron a fost primul român care a știut prețui pentru neamul nostru trecutul strămoșesc săpat în piatră la Roma și care a văzut în Columna lui Traian adevăratul extaz de naștere a poporului românesc.

Întors acasă, episcopul I.M.Klein, l-a luat lângă sine ca sfetnic și colaborator în conducerea Bisericii și a neamului românesc din Ardeal și Ungaria. Când în 1744 episcopul trebui să plece la Viena, el luă cu sine și pe secretarul său, iar după fuga episcopului la Roma, Aron a fost numit vicar apostolic. În aceasta calitate a condus Biserica românească până în 1751, când, după abdicarea lui I. Micu, a fost numit episcop. Episcopia însă nu a primit-o decât numai din umilința față de confracții săi din Blaj.

Îndată după numire se călugări luând și numele de Paul, și apoi plecă la

Fig.1 Episcopul P.P.Aron

Viena pentru a-și primi numirea și pentru a storce de la Curtea imperială mai multe drepturi pentru Biserica și neamul său.

Ajunse chiar în conflict cu Înalta Curte, pe tema unor drepturi și împărăteasa Maria Tereza, socotindu-l de rebel față de autoritatea imperială a voit să-i retragă numirea. În acest scop a chemat la Viena pe ieromonahii blăjeni Grigorie Maior și Silvestru Caliani, oferindu-le acestora episcopia, cu condiția să nu calce pe urmele naționalistului I.M.Klein, dar cei doi călugări avură o ținută prea demnă de a primi episcopia cu înjosirea Bisericii lor. Și împărăteasa a fost nevoită să bată în retragere în fața oamenilor de caracter și a rămas pentru numirea lui Aron. În vara anului 1754, Aron părăsi capitala austriacă întorcându-se la Blaj. În toamna anului se lasă consacrat de episcop și se întrunise cu mare fast în scaunul episcopiei. Idealul sau cel mai apropiat pe care-l dorea realizat era inaugurarea școlilor ridicate de I.M.Klein, cele dintâi focare de înaltă cultură românească de pretutindeni.

Petru Aron, ca și pentru I.Micu, luminarea neamului a fost prima etapă mare pentru a-l smulge din toate cătușele în care îl ferecaseră dușmanii. De aceea el nu s-a mulțumit numai cu deschiderea școlilor din Blaj pentru care cheltuia sume mari de bani, ci a mai deschis încă în lung și latul Ardealului, 56 școli primare românești, sistematice, având ca model, organizarea școlară din imperiu. El voia lumină, cât mai multă lumină pentru neam.

În iubirea sa mare de neam, pentru a da puțină cât mai multor tineri români să învețe-n școlile Blajului, a făcut o fundație din care an de an peste 300 de elevi primeau gratuit pâinea, precum ne confirmă unul dintre cei dintâi ajutoari: "la toți diacii (școlarii) din Blaj în, carii era la 300, au dat de la sine pâne de pomană (gratuit), afară de încălțăminte și îmbrăcăminte care la mulți le da"(Samuel Micu Klein:ap.cit.\$4)

Aron a restaurat și vechea Tipografie Românească adusă de la Alba Iulia, din care a făcut, după cum spunea un intelectual de seama din zilele noastre "unealta cea mai sfântă a culturii românești."(Gh.D.Mugur: Blajul cetate eclesiastică și culturală, în rev."Cultura Creștină", Blaj 1943 nr.7-9 pag.412)El a restaurat tipografia pentru a publica cărțile religioase și bisericești strict necesare preoției, apoi manuale școlare și cărți de înfiorare a simțului național. De sub teascurile acestei tiparnițe a ieșit cea dintâi lucrare originală de erudiție românească din Ardeal: Floarea adevărului (1750), lucrare de apologetică creștină, ajunsă celebră și-n Apus. Să mai amintim, oare, și faptul că tot din această tipografie au ieșit cele mai valoroase lucrări ale Școlii Ardelene, apoi cele dintâi periodice românești scrise cu litere străbune, și a.m.d.?!

Emanciparea neamului n-o vedea posibilă pentru timpul său decât prin ridicarea poporului și luminarea acestuia. Nu e deci de mirare dacă toate eforturile sale mari s-au îndreptat în acest sens. Roma i-a fost negreșită și cea mai vie călăuza. Roma i-a umplut mintea și inima. Și nu găsim în viața lui nici o faptă de seamă care să nu fi plecat din acest crez și care să aducă emanciparea românilor. Până și scrierile sale, foarte valoroase și destul de numeroase, toate fără excepție, toate au avut drept țintă: îndrumarea neamului spre Roma, de unde strămoșii noștri, colonii lui Traian ne-au adus nu numai sângele în vine și limba dulce și frumoasă ci și credința lui Cristos în suflet.

Pentru ridicarea românilor a petrecut multe ierni friguroase și multe veri cu năduf în mijlocul turmei, luând-o, curățind-o, încurajând-o în suferințele ei pentru cauza lui Cristos și a neamului, îndrumând-o pe calea fericirii, și a.m.d.

În ciuda tuturor loviturilor pe care dușmanii le pregăteau din diverse părți și cu vădită răutate, episcopul a rămas hotărât în mijlocul turmei predicându-i adevărul Dumnezeiesc, cu timp și fără timp, oral și cu scrisul. Nimeni și nimic nu l-a putut înfrica și să-l abată din misiunea sa.

Istoria nu va fi în stare niciodată să înceteze toate devoțiunile, toate mortificările grele, toate abnegațiunile și toate sacrificiile pe care le-a adus acest mare prelat pe altarul Bisericii și pe altarul neamului, numai din dorința de a-l vedea pe acesta ridicat pe o înaltă scară a religiei, moralității și culturii.

Acest ierarh, care nu mânca decât o dată pe zi, iar în postul Paștelui numai duminică, miercuri, vinerea și sâmbăta la amiază, o mâncare simplă compusă din legume fierte în apă, și cu pâine, care nu dormea niciodată mai mult decât patru ore pe zi și numai pe un simplu sac de paie și care purta încins pe piele, în jurul trupului său un lanț de foi cu ghimpi, și-a închinat toate jertfele

sale, ridicării poporului românesc. Moartea l-a găsit în ziua de 9 martie 1764 în nordul Ardealului, în casa Părinților din Baia Mare, tocmai când voia să treacă în țara lui Dragoș Vodă pentru a-și cerceta și turma de acolo.

Nu e deci de mirare dacă acest prelat a ajuns să fie „figura cea mai spiritualizată din câte ne-a dat galeria semenilor noștri mari” cum se exprima într-o conferință la radio un ilustru blăjan din zilele noastre. (Aug.Popa: Episcopul Petru Pavel Aron, în revista “Cultura Creștină; Blaj 1943,nr.7-9).

Bibliografie selectivă ;

1. Samuil Micu Klein, Scurtă cunoștința a istoriei românilor partea a-VII-a
2. Aug. Popa: Episcopul Petru Pavel Aron, în revista „Cultura Creștină” Blaj 1943, nr.7-9, pag 407
3. Petru Maior: Istoria Bisericii Românilor, 1811, pag.114
4. Poptelecan Xenia, Secvențe omagiale, Mișcarea literară, anul IV, NR.3(23), 2007, Bistrița.
5. Ioan Georgescu: Istoria Bisericii Universale, Blaj 1921, pag.271
6. Ioan Vultur, Biserica și progresul intelectual, Blaj, Tipografia „Lumina” Miron Roșu,Blaj,1942
7. Ioan Vultur, Biserica și civilizația, Blaj, Tipografia seminarului,1945
8. Ioan Vultur, Episcopii și mitropoliții Blajului în trecutul neamului românesc, Biblioteca AGRU, Editura Buna vestire,Blaj,2018
9. Zenovie Pâclișanu: De unde se recrutăm cei dintâi elevi ai școlilor din Blaj, în rev. „Cultura Creștină” Blaj 1920, nr. 1-2, pag. 60-63
10. www.wikipedia.ro